ΕΤΟΣ Β' ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ (ΚΥΠΡΟΥ) 17 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1907 ΑΡΙΘ. 88

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΘΝΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Αἱ ἐπιστολαὶ τῇ Διευθύνσει. | ΓΡΑΦΕΙΑ: Ἀγορὰ Κύκκου ἀριθ. 34. | Τιμὴ ἑκάστου φύλλου γρ. 2 | Ὑπεύθυνος Ἰδιοκτήτης ΕΦΡΑΙΜ Κ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ

ΟΜΟΦΡΟΣΥΝΗ ΤΟΥ ΚΥΠΡΙΑΚΟΥ ΛΑΟΥ

Η ΚΥΠΡΟΣ ΕΘΝΙΚΗ ΑΠ' ΑΚΡΟΥ ΕΙΣ ΑΚΡΟΝ

Ραγδαίως καὶ ἀλλεπαλλήλως ἐπέρχονται τὰ πράγματα ἵνα διαπιστώσωσι λαμπρῶς ὅτι ὁ Κυπριακὸς λαὸς ἐν τῇ φιλοπατρίδι καὶ εὐσεβεῖ στοργῇ καὶ μερίμνῃ του ὑπὲρ τῆς ἰδίας καὶ τῆς ὅλης πατρίδος καὶ ὑπὲρ τῆς δεινῶς χειμαζομένης Ἐκκλησίας τοῦ ἐπλήρωσε τὸ κακοδούλως διανοιγὲν χάσμα ὑπὸ εὐαρίθμων ἐκμεταλλευτῶν καὶ οἱ διϊστάμενοι καὶ ἐρίζοντες χθὲς ἔτειναν σήμερον φιλίαν χεῖρα καὶ ἡνώθησαν εἰς μίαν φάλαγγα ἐν ἀγάπῃ καὶ ὁμονοίᾳ ἀδελφικῇ συνεργαζόμενοι καὶ συμπράττοντες ὑπὲρ τῆς ὑψίκης εὐημερίας καὶ τῆς πνευματικῆς καὶ ἠθικῆς προόδου καὶ ἀναπτύξεως σύμπαντος τοῦ λαοῦ.

Αἱ τελευταῖαι βουλευτικαὶ ἐκλογαὶ ἀπετέλεσαν λαμπρὸν φαινόμενον τῆς γοργῆς ἑνώσεως καὶ συστάσεως τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ ὑπὸ τὴν σημαίαν τῆς ἐθνικῆς πολιτικῆς καὶ ἡ εὐοίωνος αὕτη ροπὴ ἐξηκολούθησε μετὰ προϊούσης ἐπιτάσεως ἐκδηλωθεῖσα λαμπρῶς κατὰ τὰς ἀρτίως γενομένας ἀνὰ τὴν νῆσον ἐκλογὰς τῶν Ἐπαρχιακῶν Ἐκπαιδευτικῶν Ἐπιτροπειῶν.

Τὸ γεγονὸς κέκτηται διὰ τὴν χώραν ἡμῶν καὶ τὰς περιστάσεις ὑφ' ἃς διάγει ὁ Ἑλληνικὸς πληθυσμὸς αὐτῆς σπουδαιοτάτην σημασίαν, ἣν θεωροῦμεν ἐπάναγκες νὰ καταστήσωμεν πρόδηλον πρὸς πάντα ἐνδιαφερόμενον καὶ μεριμνῶντα περὶ τοῦ αἰσίου μέλλοντος τοῦ λαοῦ τούτου.

Τῷ π. θέρει ἅμα τῇ λήξει τοῦ Σχολ. ἔτους ἐνηργήθησαν κατὰ πόλεις καὶ χωρία ἀνὰ τὴν νῆσον αἱ ἐκλογαὶ τῶν Σχολικῶν Ἐπιτροπειῶν συνῳδὰ τῷ νέῳ νόμῳ περὶ Παιδείας, ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐπεμβάσεως τῶν κομματικῶν κέντρων. Οἱ ἐκλογεῖς ἐξήσκησαν τὸ δικαίωμά των ἀφεθέντες ἀνεπηρέαστοι ὅλως καὶ ἐλεύθεροι ὅπως διαθέσωσι τὰ τῶν ἰδίων κοινοτήτων. Αἱ εὐθύναι πάσης σχολ. ἐπιτροπῆς εἶναι τοιαῦται, ὥστε τὸ ὑπούργημα σχολικοῦ ἐπιτρόπου νὰ μὴ εἶναι ποσῶς ζηλωτὸν, διότι συνεπάγεται πάντοτε δυσαρεσκείας καὶ παράπονα κατὰ τὴν κατανομὴν τῶν σχολ. τελῶν, καὶ εὐδεμία ἑπομένως καταβάλλεται προσπάθεια πρὸς ἐπιτυχίαν τοιούτου ἀξιώματος, οἱ ἀναλαμβάνοντες δὲ αὐτὸ τὸ πράττουσιν ἐκ καθήκοντος πρὸς τὴν κοινότητα.

Τούτων ἕνεκεν αἱ ἐκλογαὶ τῶν ἐπιτροπειῶν τούτων διεξάγονται ὑπὸ τὸ πνεῦμα τοῦ γενικοῦ πολιτικοῦ προγράμματος ἀλλ' ἄνευ τινος ἐπηρεασμοῦ καὶ οἱ ἐκλογεῖς φέρουσι ψῆφον κατ' αὐτὰς καθόλου σύμφωνον πρὸς τὰς ἐνδομύχους πολιτικὰς πεποιθήσεις των, δι' ὃ δυνάμεθα μετὰ βεβαιότητος νὰ ἰσχυρισθῶμεν ὅτι αἱ ἐκλογαὶ αὗται ἐκδηλοῦσι γνησιώτερον καὶ ἀσφαλέστερον τὸ λαϊκὸν φρόνημα ἢ αὗται αἱ βουλευτικαί, καθ' ἃς συγκροτεῖται σφοδρὸς ἀγὼν καὶ διατίθενται πολλὰ καὶ διάφορα μέσα πρὸς ἐπικράτησιν τῶν ἀντιμαχομένων.

Κατὰ τὰς εἰρηνικὰς ἄρα καὶ ἠρέμους ταύτας ἐκλογὰς, καθ' ἃς οὔτε συστοιχίαι τηλεβολοειδῶν καλπῶν παρετάχθησαν οὔτε πύρινοι πολιτικοὶ λόγοι ἀπηγγέλθησαν οὔτε αἱ κυβερνητικαὶ ὑπηρεσίαι διεκόπησαν οὔτε αἱ ἀστυνομικαὶ δυνάμεις ἀπησχολήθησαν, εἰρηνικώτατα καὶ ἐν ἄκρᾳ ψυχικῇ ἠρεμίᾳ καὶ γαλήνῃ διεδήλωσαν αἱ κοινότητες τὸ πολιτικὸν αὐτῶν φρόνημα ὅπερ στενώτατα συνδέεται πρὸς τὸ ἀρχιεπισκοπικὸν ζήτημα. Τὸ φρόνημα τοῦτο συλλογικῶς καὶ μετ' ἐξάρσεως ἐξεδηλώθη διὰ τῶν ἐκλογῶν τῶν Ἐπαρχ. Ἐκπαιδευτικῶν Ἐπιτροπειῶν καὶ τῶν ἀντιπροσώπων ἑκάστης σχολ. ἐπιτροπείας τῆς οἰκείας Ἐπαρχίας, ὧν τὰ ἀποτελέσματα λαμπρῶς ἀπέδησαν ὑπὲρ τῆς *ἐθνικῆς πολιτικῆς* καὶ τῆς Κιτιακῆς ἰδέας περὶ τῆς λύσεως τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ ζητήματος.

Τὰ ἀποτελέσματα ταῦτα ἄνευ οὐδεμιᾶς ὑπερβολῆς ἐμφαίνουσι παμψηφίαν ἀνὰ τὴν νῆσον διότι πανταχοῦ ἀνεδείχθησαν ἐπιτυχόντες *ἐθνικοὶ* συνδυασμοὶ εἴτε παμψηφεὶ εἴτε διὰ μεγίστης πλειοψηφίας, πλὴν τῆς Κυρηνείας, ὅπου ἐξ ἀμελείας τῶν ἐνδιαφερομένων δὲν προσῆλθον οἱ *ἐθνικοὶ* ἀντιπρόσωποι, οἱ ἀποτελοῦντες τὴν μεγάλην πλειονοψηφίαν, καὶ ἐξελέγη ἐπιτροπεία μικτὴ ἐκ συνεννοήσεως τῶν ὑποψηφίων. Ὅτι αἱ ἐκλογαὶ τῶν Ἐπαρχ. Ἐκπαιδ. Ἐπιτροπειῶν συνδέονται στενώτατα πρός τε τὸ ἐθνικὸν πολιτικὸν πρόγραμμα καὶ τὸ ἀρχιεπισκ. ζήτημα κατάδηλον ἐγένετο ὑπὸ τῶν ἐκλογῶν τῶν αὐτῶν ἐπιτροπειῶν πρὸ διετίας, ὅτε διεξήχθησαν αὗται ὑπὸ τῶν ἀγτιμαχομένων μετ' ἐκτάκτου δραστηριότητος καὶ πείσματος.

Ἡ μειονοψηφία ἄρα ἐμηδενίσθη συγχωνευθεῖσα ἐν τῇ μεγάλῃ ἐθνικῇ πλειονοψηφίᾳ καὶ ὁ Κυπριακὸς λαὸς ἡνώθη ἐν ἀδελφικῇ ὁμονοίᾳ καὶ ἀγάπῃ ποθήσας σφοδρῶς τὴν ἀποκατάστασιν τῆς εὐπρεπείας καὶ κοσμιότητος ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ὑπὸ Ἱεραρχίαν ἐμπνέουσαν ἐμπιστοσύνην καὶ παρέχουσαν ἀσφαλῆ ἐγέγγυα φιλοπατρίδος καὶ εὐγενοῦς πολιτείας περί τε τὰς Ἐκκλησιαστικὰς καὶ τὰς ἐθνικὰς ὑποθέσεις.

Τὸν διακαῆ τοῦτον πόθον διηρμήνευσαν τῇ π. Δευτέρᾳ οἱ ἐκλογεῖς ἀντιπρόσωποι Λευκωσίας μετὰ τὸ πέρας τῆς ἐκλογῆς παμψηφεὶ τῆς οἰκείας Ἐπαρχ. Ἐκπαιδ. Ἐπιτροπείας. Ἐκ τῶν 86 ἐν ὅλῳ ἀντιπροσώπων τῆς Ἐπαρχίας ταύτης οἱ 60 εἰμὴ πλείονες ἀνῆκον εἰς τὴν *ἐθνικὴν* μερίδα καὶ προσῆλθον οἱ 52 οἵτινες ἐψηφοφόρησαν καὶ τρεῖς ἄλλοι τὴν μεσημβρίαν προσελθόντες δὲν ἐψήφισαν, μὴ θεωρηθεισῶν ἀναγκαίων τῶν ψήφων αὐτῶν. Σημειωτέον ἐντούτοις, ὅτι τρία χωρία, ψηφίσαντα κατὰ τὰς τελευταίας βουλευτικὰς ἐκλογὰς ὑπὲρ τῶν ὑποψηφίων τῆς μειονοψηφίας κατὰ τὰς ἐνεστώσας ἐκλογὰς, ἐψήφισαν ἤδη ὑπὲρ τοῦ *ἐθνικοῦ* συνδυασμοῦ, καὶ ταῦτα ἐκ τῶν φανατικωτέρων. Ἡ κωμόπολις Μόρφου, διαιρεθεῖσα κατὰ τὰ δύο τελευταῖα ἔτη ἕνεκα προσωπικῶν καὶ τοπικῶν ἀντιθέσεων παραμένει πάντοτε ἐθνικὴ καὶ μάλιστα Κιτιακὴ, δὲν ἐξέλεξε δὲ ἡ Σχολ. Ἐπιτροπεία αὐτῆς ἀντιπρόσωπον ἀποσχοῦσα τῆς ἐκλογῆς, καὶ δυνάμεθα νὰ διαβεβαιώσωμεν ὅτι εἰς προσεχεῖς ἀρχιεπισκοπικὰς ἐκλογὰς ὁλόκληρος ἡ κωμόπολις θὰ ψηφίσῃ ὑπὲρ τῶν Κιτιακῶν ἀντιπροσώπων.

Ἐξαιρετικὴν κέκτηται σημασίαν ἡ παμψηφία τῶν ἀντιπροσώπων ἐν τῇ Ἐπαρχίᾳ Λευκωσίας ὡς καὶ ἐν τῇ τῆς Ἀμμοχώστου, αἵτινες ὑπάγονται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ Θρόνου καὶ ἐνδιαφέρονται ἀμεσώτατα καὶ ζωηρότατα περὶ τοῦ προσώπου καὶ τῆς πολιτείας τοῦ μέλλοντος Ἀρχιεπισκόπου. Τὸ ἐνδιαφέρον τοῦτο ἐπεδείξαντο οἱ ἐκλογεῖς ἀντιπρόσωποι τῆς Ἐπαρχίας Λευκωσίας διὰ διαβήματος ἀξιοσημειώτου.

ΟΙ ΣΧΟΛΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΠΑΡΑ ΤΗ Α. ΜΑΚΑΡΙΟΤΗΤΙ ΤΩ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Τῇ π. Δευτέρᾳ τῇ μεσημβρίᾳ μετὰ τὸ πέρας τῆς ἐκλογῆς Ἐπαρχ. Ἐκπαιδευτικῆς Ἐπιτροπείας οἱ ἐκλονεῖς σχολικοὶ ἀντιπρόσωποι συγκεντρωθέντες εἰς 55 μετέβησαν ἐν σώματι, προηγουμένης τῆς ἐθνικῆς σημαίας, παρὰ τῷ Μακαριωτάτῳ Πατριάρχῃ κῦρίῳ Φωτίῳ γενόμενοι δεκτοὶ παρ' Αὐτοῦ μετὰ πατρικῆς εὐμενείας. Ὁ διεκηγόρος κ. Σταῦρος Σταυρινάκης ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς πρωτευούσης Λευκωσίας διερμηνεύσας τὴν βαθεῖαν εὐγνωμοσύνην τοῦ τόπου καὶ τὸν ἀμέριστον σεβασμὸν τοῦ λαοῦ πρὸς τὴν Α. Μακαριότητα ἐδήλωσεν ὅτι ἔχει ἐντολὴν παρὰ τῶν παρόντων σχολ. ἀντιπροσώπων νὰ ὑποβάλῃ δι' Αὐτῆς πρὸς τὴν Ἁγιωτ. Ἀντιπροσωπείαν εὐλαβῆ δήλωσιν, ἣν αἰτησάμενος τὴν ἄδειαν ἀνέγνω εἰς ἐπήκοον πάντων ἔχουσαν ὡς ἑξῆς:

ΔΗΛΩΣΙΣ ΤΩΝ ΣΧΟΛΙΚΩΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΩΝ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧ. ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

Πρὸς τὴν Ἁγιωτ. Ἀντιπροσωπείαν τῶν Ὀρθοδόξων Ἑλληνικῶν Ἐκκλησιῶν.

Μακαριώτατε,

Οἱ εὐσεβάστως ὑπογεγραμμένοι ἀντιπρόσωποι τῶν ἐναντι ἡμῶν σημειουμένων πόλεων καὶ χωρίων τῆς Ἐπαρχίας Λευκωσίας ἐκφράζομεν δι' Ὑμῶν τὴν βαθυτάτην εὐγνωμοσύνην μας ἐφ' οἷς μοχθεῖ ἡ Ἁγιωτάτη Ἀντιπροσωπεία τῶν Ὀρθοδόξων Ἑλληνικῶν Ἐκκλησιῶν πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς ἱεραρχίας ἐν τῇ ἡμετέρᾳ Ἐκκλησίᾳ, ἐκδηλοῦμεν δὲ τὴν πλήρη καὶ ἀνεπιφύλακτον ἐμπιστοσύνην ἐφ' Ὑμᾶς ἐνισχύοντες τὰς ἀποφάνσεις Ὑμῶν μετὰ τῆς διαβεβαιώσεως ὅτι θὰ ὑποστηρίζωμεν αὐτὰς μεθ' ὅλου τοῦ σθένους τέκνων εὐσεβῶν τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ ἀφωσιωμένων πολιτῶν τῆς μεγάλης Ἑλληνικῆς Πατρίδος.

Γινώσκοντες ἀπὸ μιᾶς περίπου ἑπταετίας τὰ ἐλατήρια τῶν ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ κληρικῶν, ἐπιδιωκόντων τὴν παράτασιν τῆς παρούσης θλιβερᾶς καὶ ἀφορήτου καταστάσεως ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, οὐδεμίαν ἔχομεν πρὸς αὐτοὺς ἐμπιστοσύνην καὶ τὰς χρηστὰς ἐλπίδας ἡμῶν ἀναθέτομεν ἐφ' Ὑμᾶς, Μακαριώτατε, μετὰ τῶν λοιπῶν Ἁγιωτάτων Ἀντιπροσώπων πρὸς ἀνόρθωσιν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἡμῶν καὶ διάσωσιν τοῦ γοήτρου τῆς καθόλου Ὀρθοδόξου Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας.

Ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 12 9)βρίου 1907.

(Ἕπονται αἱ ὑπογραφαὶ τῶν ἀντιπροσώπων Λευκωσίας καὶ τῶν χωρίων ἐν ὅλῳ πεντήκοντα πέντε.)

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΤΗΣ Α. ΜΑΚΑΡΙΟΤΗΤΟΣ

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν καὶ τὴν διὰ βοῆς ἐπιβεβαίωσιν τῶν ὑπογραφῶν τῶν ἀντιπροσώπων ἡ Α. Μακαριότης εἶπε περίπου τοιάδε:

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

«Μετὰ στοργῆς πατρικῆς προσαγορεύω ὑμᾶς καὶ εὐλογῶ βλέπων ὁμονοοῦντας καὶ ἡνωμένους ἐν ἀγάπῃ καὶ ὁμονοίᾳ χριστιανικῇ. Ἡ ἀθρόα προσέλευσις ὑμῶν καταδηλοῖ τὴν ἑνότητα καὶ ὁμοφροσύνην, ἣν ἐξεδηλώσατε σήμερον κατὰ τρόπον ἐνθαρρύνοντα καὶ ἐνισχύοντα ἡμᾶς πρὸς ἐπιτέλεσιν τῆς ἀποστολῆς μας εἰς τὴ φιλόχριστον νῆσον ὑμῶν.

«Θαρρεῖτε ἐπὶ τὴν Θείαν Πρόνοιαν καὶ πεποίθατε ἐπὶ τὴν ἑνότητα καὶ τὴν ὁμόνοιαν ὅτι τὰ Ἐκκλησιαστικὰ πράγματα ὑμῶν θὰ χωρήσωσιν αἰσίως καὶ ἡ Ἐκκλησία ὑμῶν θ' ἀναλάβῃ τὴν διακεκριμένην θέσιν της ἐν τῇ τάξει τῶν Ὀρθοδόξων τῶν Χριστοῦ Ἑλληνικῶν Ἐκκλησιῶν.

«Θαρρεῖτε ἐπὶ τὴν δικαιοσύνην, ὅτι ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐστι δίκαιος καὶ τὰς δικαίας πράξεις εὐλογεῖ καὶ κρατύνει καὶ οὐδὲν ὑπάρχει ὀρθὸν καὶ ἀσφαλὲς χωρὶς δικαιοσύνης ἐν τῷ κόσμῳ.

«Ἐὰν ὑπάρχωσιν οἱ ἄλλως φρονοῦντες, ἀδυνατοῦμεν νὰ πιστεύσωμεν ὅτι φρονοῦσιν οὕτω ἐν γνώσει ὅπως βλάψωσι καὶ ἀδικήσωσι τὴν χώραν ταύτην, ἀλλ' ὅτι μετὰ χρηστοῦ συνειδότος πιστεύουσιν ὅτι οὕτω πράττουσι τὸ καθῆκον αὐτῶν.

«Ἐν τούτοις διαβεβαιῶ ὑμᾶς ὅτι καὶ ἂν μὴ θέλωσιν ἄλλοι νὰ πορευθῶσι τὴν προσήκουσαν καὶ εὐθεῖαν ὁδὸν τῆς δικαιοσύνης οὐδὲν δύνανται, διότι μόνον τοῦ Παναγάθου καὶ Παντοδυνάμου Θεοῦ τὸ θέλημα τελεσφορεῖ ἐν τέλει καὶ κρατεῖ καὶ ἐπὶ τοιαύτῃ πεποιθήσει πορεύεσθε, ἀγαπητὰ ἐν Χριστῷ τέκνα, τὴν ὁδὸν ἣν φωτίζει ἐσαεὶ τῆς ἀληθείας καὶ τῆς δικαιοσύνης ὁ ἀνέσπερις καὶ ἀειλαμπὴς ἥλιος»

Τοὺς εὐφραδεῖς καὶ ἐμβριθεῖς τούτους λόγους τῆς Α. Μακαριότητος ἐκάλυψαν οἱ παριστάμενοι διὰ ζωηρῶν ἐπευφημιῶν ὑπὲρ τῆς μακροβιότητος Αὐτῆς ἐπ' ἀγαθῷ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Γένους, ὑπὲρ τῆς Ἁγιωτ. Ἀντιπροσωπείας καὶ τῆς κοθόλου Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς, μεθ' ὃ πάντες ἀπῆλθον ἐν σπουδῇ πρὸς τὰ ἴδια ἀποκομιζόμενοι τὰς ἀρίστας καὶ διαρκεῖς ἐντυπώσεις ἃς παρήγαγον ἐν αὐτοῖς αἱ διαβεβαιώσεις τοῦ διαπρεποῦς πρωθιεράρχου τῆς ἐνδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ἀλεξανδρείας.

Αὐτονόητον καὶ αὐτόδηλον εἶναι τὸ ἀσφαλὲς καὶ ἀναμφισβήτητον πόρισμα τῶν θερμῶν καὶ ἀκραιφνῶν τούτων ἐκδηλώσεων τοῦ Ὀθοδόξου Ἕλλην. πληθυσμοῦ τῆς Ἐπαρχίας καὶ τῆς πρωτευούσης τῆς Ἀρχιεπισκοπικῆς δικαιοδοσίας, ὅτι μία καὶ ἐμόφωνος εἶναι ἡ στερρὰ καὶ ἀμετάθετος θέλησις αὐτοῦ, ὅπως ἐκλέξῃ ἀρχιεπίσκοπον αὐτὸς μετὰ τοῦ ἱ. κλήρου ὃν ἤθελε τῷ ὑπαγορεύσει ἡ ἐλευθέρα καὶ ἀνεπηρέαστος συνείδησίς του, πᾶσα δ' ἄλλη λύσις ἀποβαίνει ἀδύνατος καὶ παντελῶς καταδικαστέα.

ΦΩΝΗ ΦΡΟΝΗΣΕΩΣ ΤΩΙ ΠΑΝ. ΜΗΤΡ. ΑΓΧΙΑΛΟΥ

ΚΥΡΙΩΙ ΒΑΣΙΛΕΙΩΙ

Μακρὸν ὑπεμείναμεν, Πανιερώτατε Μητροπολῖτα, τὴν πολιτείαν ὑμῶν ἀντικειμένην ὅλως οὐ μόνον πρὸς τὴν ἱερὰν ἀποστολὴν τῆς Ἁγιωτ. Ἀντιπροσωπείας τῶν Ἐκκλησιῶν, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὴν ἐπιβαλλομένην εὐπρέπειαν καὶ κοσμιότητα τοῦ ἤθους παντὸς Χριστιανοῦ. Ὁ Σὴμ ἐπεσπάσατο τὴν εὐλογίαν τοῦ πατρός του Νῶε καλύψας τὴν ὑπὸ μέθης γυμνότητά του, ἐνῷ ὁ Χὰμ ἐπέσυρε τὴν κατάραν του καταγελεσάμενος αὐτοῦ. Τὸ πλανᾶσθαι ἀνθρώπινον, τὸ τολλάκις ἐξαμαρτάνειν ὅμως δηλοῖ φρονήσεως ἔλλειψιν καὶ παρὰ τὸν φόβον ἡμῶν πρὸς τὰς ὑμετέρας ἀρὰς ἐγείρομεν φωνὴν ἰσχυρὰν οὐχὶ ἵνα χλευάσωμεν καὶ καταγελάσωμεν τῆς Ὑμετ. Πανιερότητος ἀλλ' ἵνα ἀναπαλέσωμεν αὐτὴν ἐν τῇ ὁδῷ τῆς εὐπρεπείας, ἀφ' ἧς δεινῶς καὶ ἐπιμόνως ἐκτρέπεσθε ἀπὸ τῆς καθόδου ὑμῶν εἰς τὴν νῆσον μέχρι σήμερον.

Εἰς τὴν ἀνθρωπίνην ἀδυναμίαν ἀφορῶντες καὶ τὰ ἀπατηλὰ καὶ γοητευτικὰ δελέατα γινώσκοντες, ἅτινα διετέθησαν πρὸς ἀποπλάνησιν ὑμῶν πρὸ τῆς καθόδου εἰς Κύπρον καὶ μετὰ τὴν ἄνοδον εἰς Λευκωσίαν, ἐστεύσαμεν τότε μετὰ χρηστοῦ συνει-

δότος ὅπως διαλύσωμεν τὴν ἐπικεχυμένην ἀχλὺν τῶν ὀφθαλμῶν καὶ καταστήσωμεν ὑμᾶς ἀγρυπνότερον, πρὸς τὰς σταθείσας παγίδας τῆς πλάνης καὶ τῆς ἀπάτης.

Παρεστήσαμεν τῇ Ὑμετ. Πανιερότητι γύμνην καὶ πως πραχεῖαν τὴν ἀλήθειαν ἐλπίζοντες ὅτι τὸ σκαιὸν ἀλλὰ λάμπον βλέμμα της θὰ διέλυε τὸ περὶ Ὑμᾶς σκότος καὶ θ' ἀπεφεύγετε ἀκούσια ὀλισθήματα, ἅτινα θὰ ἐξέθετον εἰς κίνδυνον τὴν ὀφειλομένην τιμὴν καὶ τὸν σεβασμὸν πρὸς τὸ πρόσωπον Ὑμῶν ὡς Ἀντιπροσώπου τῆς Μ. Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ καὶ διακεκριμένου ἱεράρχου αὐτῆς.

Ἡ δημιουργηθεῖσα ἐν τῇ νήσῳ κατάστασις δι' ἐπταετοῦς πείσμονος καὶ σφοδροῦ ἀνταγωνισμοῦ εἶνε τοιαύτη, ὥστε ὤφειλεν ἡ Ἁγιωτ. Ἀντιπροσωπεία νὰ διαγνώσῃ αὐτὴν καθαρῶς καὶ σαφῶς, ἀπηλλαγμένη πάσης προκαταλήψεως καὶ παντὸς ὑστερολογισμοῦ. Ἀντὶ τούτου ὅμως ἐφωράθητε ἰδίως Ὑμεῖς καμμύοντες τοὺς ὀφθαλμοὺς πρὸς τὰ πράγματα καὶ ἀνεπιφυλάκτως συντασσόμενοι μετὰ τῶν ὑπισχνουμένων Ὑμῖν τὸν χηρεύοντα Ἀρχιεπισκοπικὸν θρόνον τῆς Κύπρου, ὡσεὶ προὔκειτο οὗτος ἔρμαιον ἀδέσποτον παντὶ τῷ προστυχόντι. Ἡ φιλοδοξία ἐγένετο πολλάκις αἰτία μεγαλουργίας, ὁσάκις ὅμως ἔσχεν εὐγενῆ ἐλατήρια καὶ μετῆλθεν ἄμεμπτα καὶ ἠθικῶς ἄγνὰ μέσα.

Ἀπ' αὐτῶν τῶν πρώτων ἡμερῶν τῆς παρουσίας σας ἐνμέσῳ ὑμῶν, Πανιερώτατε, ἐφάνητε σπεύδοντες πρὸς τὸν Ἀρχιεπισκοπικὸν θρόνον μετ' ἀνυπομονησίας καὶ ἀναφανδὸν συνετάχθητε πρὸς τὴν στενῶς περιβαλοῦσαν ὑμᾶς μειονοψηφίαν καὶ ἀποκρύπτουσαν ὡς οἷόν τε τὰ περὶ ὑμᾶς, παραπλανῶσαν δὲ καὶ ἐξαπατῶσαν χάριν ἰδίων σκοπῶν. Ὁ ἀρχιεπισκοπικὸς πόθος, κακῶς συγκρατούμενος καὶ κρυπτόμενος, ὑπούλως δὲ καὶ πονηρῶς ὑποκαιόμενος ὑπὸ τῶν περὶ ὑμᾶς μετέπεσεν εἰς πάθος τῆς ψυχῆς ὑμῶν κατακυριεῦον, καὶ ἐπανελάβετε ἐνώπιον τοῦ Κυπριακοῦ καὶ τοῦ Λευκωσιατικοῦ ἰδίᾳ ποινοῦ σκηνὰς ἤδη γνωστὰς ὡς γενομένας παρ' ἄλλων πολλάκις πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπόν. Ἤλπισαν οἱ ἐξωθοῦντες ὑμᾶς εἰς ταύτας ὅτι θὰ ἐπετυγχάνετε ὅπου ἀπέτυχον οἱ ἄλλοι καὶ θὰ εὐωδοῦτο ὁ ἀνηλεὴς καὶ ἀλόγιστος σκοπὸς αὐτῶν. Τὰ πράγματα ὅμως καὶ πάλιν διέψευσαν τὰς πονηρὰς ταύτας ἐλπίδας καὶ μόνον ὑμᾶς φαίνεται ὅτι δὲν ἀπήλπισαν ἔτι, καὶ ἐξακολουθεῖτε παραπαίοντες ἀτυχῶς κατὰ τρόπον τὰ μάλιστα βάναυσον καὶ ἄγροικον.

Οὐχὶ μόνον διαστρέφετε τὰ πράγματα ἐν γένει πρὸς τὴν προϊσταμένην ἐκκλησιαστικὴν ὑμῶν ἀρχὴν καὶ παραπλανᾶτε αὐτήν, ἀλλὰ καὶ παρὰ τῇ τοπικῇ κυβερνήσει ἐργάζεσθε πρὸς ματαίωσιν τῆς ἀποστολῆς τῆς Ἁγιωτάτ. Ἀντιπροσωπείας κακίστην προσφέροντες ὑπηρεσίαν εἰς τε τὴν Μ. Ἐκκλησίαν ἣν ἀντιπροσωπεύετε καὶ εἰς τὴν καθόλου Ἑλληνικὴν Ὀρθοδοξίαν.

Τὸ πάθος τῆς φιλοδοξίας παρέσυρεν ὑμᾶς ὡς ἵππος ἀφηνιάσας καὶ φέρει κατὰ κρημνοῦ ἠθικοῦ, ὃν φαίνεσθε ὅτι δὲν διακρίνετε ὑπὸ τοῦ καταλαβόντος ὑμᾶς ἰλίγγου. Ἐπιλαθόμενοι καὶ τοῦ ἀξιώματος καὶ τῆς ἀποστολῆς σας, Πανιερώτατε, παρεκτρέπεσθε εἰς χυδαίας ὕβρεις οὐχὶ μόνον κατ' ἰδιωτῶν διαφωνούντων πρὸς ὑμᾶς ἀλλὰ καὶ κατὰ κληρικῶν ὁμοτίμων καὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφῶν καὶ συλλειτουργῶν.

Ὑποθετήσατε ἀβασανίστως, Πανιερώτατε, πάσας τὰς συκοφαντίας καὶ διαβολὰς τῶν περὶ ὑμᾶς κατὰ τοῦ Πανιερωτ. Μητροπολ. Κιτίου καὶ ἐπαναλαμβάνετε αὐτὰς μεθ' ἧς ἐμπαθείας ἔδραξαν τοῦτο ἄλλοτε οἱ γνωστοὶ πάντως ὑμῖν Τεκνόπουλοι καὶ Κολεσίδαι ἀπὸ τοῦ Φαναρίου καὶ αὐτοὶ ὁρμηθέντες. Μάτην ἀπὸ τοῦ π. Ἰουλίου ὑπεδείξαμεν ὑμῖν τὸ ἄτοπον τῆς συμπεριφορᾶς σας ἐν Καραβᾷ καὶ ἐν Κυρηνείᾳ ἐπιστήσαντες τὴν προσοχὴν ὑμῶν οὐχὶ μήπως βλαβῇ ὁ καθυβριζόμενος ἀπὼν ἀρχιερεὺς καὶ συλλειτουργός σας ἀλλὰ χάριν τῆς ὑμεέρας προσωπικῆς καὶ ἀρχιερατικῆς τιμῆς καὶ τοῦ γοήρου τῆς ὅλης Ἀντιπροσωπείας ἧς τυγχάνετε μέλος.

Ἀγνοοῦμεν καὶ θέλομεν ν' ἀγνοῶμεν τὴν συμπεριφοράν σας ἐν ταῖς συνεδρίαις τῆς Ἀντιπροσωπείας, ἐφόσον συμφέρει νὰ παραμένῃ αὕτη μυστική, δὲν δυνάμεθα ὅμως ν' ἀποκρύψωμεν ὅσα πράττετε καὶ λέγετε δημοσίᾳ πρὸς βλάβην ὑμετέραν καὶ κατάπτωσιν τοῦ ἀξιώματος ὑμῶν Κηρύττετε, Πανιερώτατε, ἀπὸ τοῦ ἀρχιερατικοῦ θρόνου τῶν ναῶν τὴν εἰρήνην καὶ τὴν ἀγάπην, καὶ αἱ δύο σῦται λέξεις ἀποτελοῦσι τὸ ἥμισυ τοῦ παπατρεχαδικοῦ κηρύγματός σας, ἀμέσως ὅμως κατόπιν κατὰ τὸ παρατιθέμενον πρόγευμα παρ' εὐσεβοῦς τινος οἰκογενείας φρονεῖτε πάντως ὅτι εὐαρεστεῖτε τῷ ξενίζοντι καὶ τοὺς παρακαθημένους ἂν φέρετε τὸν λόγον περὶ τοῦ Ἁγ. Κιτίου καθ' οὗ καταλαλεῖτε μετ' ἐμπαθείας σφοδροτέρας καὶ αὐτῶν τῶν Κυπρίων πολιτικῶν καὶ προσωπικῶν ἐχθρῶν του. Ἄνθρωποι ἤρεμοι καὶ ἄσημοι θὰ ἠδύνατο νὰ ἐκστομήσωσιν ὅσα ὑμεῖς καταλαλεῖτε κατὰ τοῦ Μητροπολίτου ἡμῶν. Ἐσχάτως ἐν Ἀφάγκεια καὶ τῇ ἑπομένῃ Κυριακῇ ἐν Ἄσσᾳ μετὰ πολλῆς χυδαιότητος καὶ πρὸς σκάνδαλον τῶν παρισταμένων καὶ ἀκροωμένων εὐσεβῶν χωρικῶν ἀπεριφράστως διεβεβαιώσατε αὐτοὺς ὅτι ὁ Ἁγ Κιτίου δὲν εἶναι ὁ ἁρμόδιος διὰ τὸν Ἀρχιεπισκοπικὸν θρόνον, οὐδ' ἤλθετε νὰ βοηθήσητε τοὺς Κιτιακοὺς ὅπως ἀναδείξωσιν ὃν θέλουσιν αὐτοὶ Ἀρχιεπίσκοπον. Νομίζουν οἱ Κιτιακοὶ ὅτι θὰ φύγωμεν καὶ θὰ τοὺς ἀφήσωμεν νὰ κάμουν ὅ,τι θέλουν. Καὶ ὁ παρακαθήμενος ἱεροδιάκονος τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς ἐν παραφορᾷ: Τότε νὰ κάμωμεν κ' ἐμεῖς κεῖνο ποῦ ξεύρομεν.

Ἐν Ἀφάγκια ὁ Ἁγ. Ἀγχιάλου: Βρὲ ἀδελφὲ, δὲν μπορῶ νὰ ἐννοήσω ποία τάξις γίνεται εἰς τὴν Μητρόπολιν Λάρνακος· ἀφοῦ ὁ Κιτίου εἶναι μὲ μισθὸν τρέφεται ἀπὸ τὴν Μητρόπολιν καὶ αὐτὸς ἐξουσιάζει, δὲν βλέπω δὲ καὶ τὰ καλὰ τῆς διαχειρίσεώς του. **Εἷς χωρικός:** Ὑπάρχει Πανιερώτατε Ἐπιτροπὴ ἡ ὁποία ἐξελέγχει. **Ὁ διάκονος Ἰωσήφ:** Ὅτι θέλει κάμνει, ποῖος τὸν ρωτάει. Μετὰ δεκαπέντε ἡμέρας ἐδημοσιεύθη ἐν τῇ καινοφανεῖ «Πατρίδι» τοῦ μισθωτοῦ Δημαρχεύοντος Λευκωσίας διατριβὴ ψευδώνυμος κατὰ τῆς διαχειρίσεως τῆς Μητροπόλεως Κιτίου ὑπὸ τὸ πνεῦμα τῆς ἐν συντόμῳ παρατεθείσης ἀνωτέρω ὁμιλίας τοῦ Ἁγ. Ἀγχιάλου.

Ὁ Ἁγ. Ἀγχιάλου δεν ἔχει ἐφιάλτην μόνον τὸν Ἁγ. Κιτίου, ἀπὸ τοῦ ὁποίου νομίζει ὅτι ἀνακουφίζεται καταλαλῶν καὶ ὑβρίζων αὐτόν. Τὸ μῖσος τοῦ Ἀντιπροσώπου τῆς Μ. Ἐκκλησίας ἐξετάθη καὶ κατὰ τοῦ Ἀναγνωστηρίου «Ἀγάπη τοῦ Λαοῦ» ἐν Λευκωσίᾳ, ὅπερ ἐνώπιον πολλῶν ἐν τινι οἰκίᾳ κατὰ τὴν ἐνορίαν Ἁγ. Ἰωάννου ἀπεκάλεσε **χαρτοπαικτικὸν καταγώγιον καὶ συμμορίαν ταραξιῶν** Ἡ ἐργασία τοῦ Ἀναγνωστηρίου τούτου τυγχάνει γνωστὴ καθ' ἅπασαν τὴν νῆσον καὶ οἱ καρποὶ αὐτῆς πρόκεινται κατάδηλοι ὥστε νὰ μὴ χρῄζῃ οὐδεμιᾶς ὑπερασπίσεως, θὰ ἔπραττε δὲ κάλλιον ἡ Α. Πανιερότης ἂν προσήρχετο εἰς τὰς ἑσπερινὰς διαλέξεις του καὶ διαβεβαιοῦμεν αὐτὴν ὅτι δὲν θ' ἀπεχώρει χωρίς τινος ὠφελείας ἐξ αὐτοῦ ἀρκεῖ, νὰ μάθῃ ἓν γεγονὸς χαρακτηριστικὸν ὅτι ἐκ τῶν 150 περίπου Κυπρίων ὅσοι μετέβησαν εἰς τοὺς τελευταίους Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνας οἱ τεσσαράκοντα πέντε ἦσαν μέλη τοῦ Ἀναγνωστηρίου τούτου, καὶ μέλη αὐτοῦ ἀπετέλεσαν τὴν πλειονότητα τῶν Κυπρίων ἐπισκεπτῶν τῆς Κυπριακῆς ἐν Ἀθήναις Ἐκθέσεως τῷ 1902. Δὲν θεωροῦμεν ἐπάναγκες ὅπως ἐκθέσωμεν τὴν πνευματικὴν, ἠθοπλαστικὴν καὶ τὴν καθόλου ἐθνικὴν ἐργασίαν τοῦ Ἀναγνωστηρίου, διότι αὕτη εἶνε πανθωμολογημένη καὶ προκαλοῦμεν οἱονδήποτε σοβαρὸν ἄνθρωπον νὰ διαψεύσῃ αὐτήν. Οὐδεὶς οὐδέποτε ἐτόλμησε δημοσίᾳ νὰ ψέξῃ τὸ σωματεῖον τοῦτο διότι τὰ πράγματα θὰ διέψευδον αὐτὸν καὶ θὰ τὸν κατεδίκαζον ἐν τῇ κοινῇ συνειδήσει. Τὸ σωματεῖον τοῦτο κατήργησε τὸ ἀπαράβατον ἔθιμον τοῦ χηρῶν παιγνιδίων καὶ κατ' αὐτὴν τὴν νύκτα τῆς παραμονῆς τοῦ νέου ἔτους καθιερῶσαν ἀντὶ τούτου μουσικὴν καὶ χορευτικὴν ἑσπερίδα μετὰ λαχείου πρὸς πλουτισμὸν τῆς βιβλιοθήκης αὐτοῦ Ἀναγκαζόμεθα νὰ εἴπωμεν τὰ ὀλίγα ταῦτα δημοσίᾳ ἵνα προκαλέσωμεν διάψευσιν παρ' οἱουδήποτε, νὰ διαβεβαιώσωμεν δὲ ὅτι ἐπὶ μίαν μίαν ἤδη δεκαετίαν ἐν τῷ σωματείῳ τούτῳ ἐπεκράτησε ὁμόνοια μεταξὺ τῶν μελῶν του ἀδελφικὴ καὶ συμπεριφορὰ εὐπρέπεια πολὺ ὑπερτέρα τῆς τοῦ Ἁγ. Ἀγχιάλου.

Παρεπονέθη ἐν Ἄσσᾳ ὁ Ἁγ. Ἀγχιάλου ὅτι ὑβρίσθη ἐν Κύπρῳ ὅσον οὐδ' ἐν Βουλγαρίᾳ ὑπὸ βουλγάρων· ἀληθὲς εἶναι ὅτι καπηλικῶς ὑβρίζονται ἐν ἐφημερίσι καὶ ἐν ἰδιωτικαῖς ἐπιστολαῖς ἡ Α. Μακαριότης ὁ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας καὶ ὁ Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτης κ. Μελ. Μεταξάκης ἀντιπρ. τῆς Σμυρνίτιδος Ἐκκλ. Προκαλοῦμεν τὸν Ἁγ. Ἀγχιάλου νὰ δείξῃ καὶ ἕνα μόνον στίχον ὑβριστικὸν ἐν Κυπριακῇ καὶ μάλιστα ἐν **ἐθνικῇ** ἐφημερίδι καθ' ἑαυτοῦ. Ὁ χονδρικῶς ὑβρίζων καὶ καταλαλῶν ἀδελφῶν καὶ συλλειτουργῶν ἀρχιερέων καὶ σωματείων ἱσταμένων ἐπὶ ὑψηλοῦ ἐδάφους ἠθικοῦ εἶναι αὐτὸς ὁ Ἁγ. Ἀγχιάλου.

Οὐδεὶς ὕβρισεν ὑμᾶς, Πανιερώτατε, ἐκτὸς ἂν ὕβριν λέγετε τὴν ἀποδοκιμασίαν τῆς ὑποψηφιότητός σας διὰ τὸν ἀρχιεπισκοπικὸν θρόνον τῆς Κύπρου, ὃν θὰ διαθέσῃ μόνη ἡ ψῆφος τοῦ Ἱ. κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ τῆς νήσου ταύτης. Πιθανώτατον εἶναι μόνον μήπως ἀναγκάσητε ἡμᾶς νὰ ἐπισκοπήσωμεν τὰ καπνίζοντα ἐρείπια τῆς ἐθνομάρτυρος Ἀγχιάλου καὶ παρακολουθήσωμεν τὴν δρᾶσιν ὑμῶν, ἧς ἡ ἀποκάλυψις δὲν θὰ εἶναι ποσῶς εὐάρεστον κατόρθωμα.

Πρέπει νὰ πεισθῆτε, Πανιερώτατε, ὅτι οὐδεμίαν ἄλλην ἔχετε θέσιν ἐν Κύπρῳ εἰμὴ τὴν τοῦ ἀμερολήπτου καὶ ἀπαθοῦς συμβούλου πρὸς αἰσίαν λύσιν τοῦ ἀρχιεπισκοπικοῦ ζητήματος συμφώνως τῇ ψήφῳ καὶ τῇ γνώμῃ τοῦ Ἱ. κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, καὶ μετὰ τοῦτο ἀπέλθετε ἐν εἰρήνῃ περισώζοντες τὸν μαρτυρικὸν φωτοστέφανον σας, ἵνα μὴ καὶ οὗτος ἀφαιρεθῇ.

ΓΕΝΗΘΗΤΩ ΦΩΣ

ΛΑΜΨΑΤΩ Η ΑΛΗΘΕΙΑ

ΤΙΝΕΣ ΟΙ ΥΠΑΙΤΙΟΙ ΚΑΙ ΥΠΕΥΘΥΝΟΙ

Ἐγνωρίσαμεν ἀπὸ πολλοῦ τοὺς παρ' ἡμῖν διαστρέφοντας τὴν ἀλήθειαν καὶ εἰς θολὰ πάντοτε νερὰ μετερχομένους τὴν ἁλιείαν, ἀλλ' ἐσχάτως φαίνεται ὅτι πρὸς τούτοις ἦλθεν ἐπίκουρος ὁ Ἀντιπρόσωπος τοῦ Οἰκουμ. Πατριάρχου καὶ Μητροπολ. Ἀγχιάλου κύριος Βασίλειος. Εἰς Βυζαντιακὰς καὶ ἄλλας ἐφημερίδας ἀνέγνωμεν ἐσχάτως δημοσιεύσεις ἀναφερομένας εἰς τὴν τελευταίαν ἀπόφανσιν τῶν Ἁγιωτ. Ἀντιπροσώπων, ἧς ἡ ματαίωσις καὶ ἡ εὐθύνη ἐπὶ ταύτῃ ἐπιρρίπτεται εἰς τὸν Ἁγ. Κιτίου, ὡς κατήγορος δὲ τούτου φέρεται ὁ Ἁγ. Ἀγχιάλου Μετ' ἐπιτάσεως ὡσαύτως εἰμὴ μετὰ βεβαιότητος διαδίδεται ὅτι ὁ Ἁγ. Ἀγχιάλου καὶ πρὸς τὴν τοπικὴν Κυβέρνησιν κατήγγειλεν ἐγγράφως τὸν Ἁγ. Κιτίου ὡς ὑπεύθυνον τῆς νέας ἀναστολῆς τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἁγιωτ. Ἀντιπροσωπείας καὶ ἐπιρρίπτει τὴν εὐθύνην ταύτην ἐπ' αὐτόν.

Ἐὰν τὰ δημοσιεύματα ἐκεῖνα καὶ αἱ ἐν Κύπρῳ διαδόσεις ἐπαληθεύσωσιν εἰς βάρος καὶ ὑπ' εὐθύνην τοῦ Ἁγ. Ἀγχιάλου, ὁ ἀνώτερος κλῆρος τῆς Ὀρθοδόξου Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας πρέπει νὰ καλύψῃ τὸ πρόσωπον ὑπ' αἰσχύνης ὅτι ὑπάρχουσιν ἐν ταῖς τάξεσιν αὐτοῦ ὑπηρέται καὶ λειτουργοὶ τοῦ Θεοῦ τῆς ἀληθείας οὕτω προπετῶς καὶ θρασέως ἀποπηλακίζοντες καὶ διαστρέφοντες τὴν ἀλήθειαν.

Ἐπιθυμοῦντες ὅπως ἐπιχυθῇ τοῦς ἄπλετον ἐπὶ τὴν ὑποθεσιν ταύτην καὶ ἀφεθῶσιν αὐτὰ τὰ γεγονότα νὰ λαλήσωσι δι' ἐγγράφων ἀψευδῶν καὶ οὐδεμίαν ἐπιδεχομένων ἀμφισβητησιν ἀπετάθημεν πρὸς τὴν Α. Πανιεροτητα τὸν Μητροπολίτην Κιτίου ζητήσαντες καὶ λαβόντες ἀντίγραφα τῆς σχετικῆς ἀλληλογραφίας, ἅτινα θέτομεν σήμερον ὑπὸ τὰ ὄμματα καὶ τὴν κρίσιν τοῦ Κυπριακοῦ Κοινοῦ.

ΑΠΟΦΑΝΣΙΣ ΤΗΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ ΤΩΝ ΑΓΙΩΤ. ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ

Τῇ 13 Ὀκτωβρίου 1907.

Ἡ ἀντιπροσωπεία τῶν ἁγιωτάτων Πατριαρχικῶν Θρόνων μετὰ ἀκριβῆ μελέτην τοῦ ζητήματος τοῦ κρατοῦντος ἐν διαστάσει τὴν ἁγιωτάτην Ἐκκλησίαν Κύπρου, ἔχουσα ὑπ' ὄψει καὶ τὴν Πατριαρχικὴν καὶ Συνοδικὴν διαγώμην τὴν ἀνακοινουμένην διὰ τοῦ Γράμματος τῆς Α. Θ. Παναγιότητος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, ἀποφαίνεται ὅτι: ἡ κ α χ ε ξ ί α τ ῆ ς Ἐ κ κ λ η σ ί α ς τ ῆ ς Κ ύ π ρ ο υ κ υ ρ ί ω ς ἐ π ή γ α σ ε ν ἐ κ τ ο ῦ π ρ ώ τ ο υ ἐ κ ε ί ν ο υ λ ά θ ο υς τ ῆ ς π ε ρ ὶ κ α ν ο ν ι σ μ ο ῦ ἐ κ ε ί ν η ς κ ο ι ν ῆ ς π ρ ά ξ ε ω ς τῆς Ἱ. Συνόδου μετὰ τὴν τελευτὴν τοῦ ἀοιδίμου Ἀρχιεπισκόπου· καὶ ὅτι ἐπὶ διευκολύνσει τῆς λύσεως τοῦ ζητήματος ἡ πρᾶξις ἐκείνη δέον νὰ θεωρηθῇ ὡς μὴ ὑπάρξασα, νὰ ἐπιληφθῇ δὲ ἡ Σύνοδος τῆς νομίμου καὶ κανονικῆς ἐξακολουθήσεως τοῦ διακοπέντος ἔργου τῆς ἐκλογῆς Ἀρχιεπισκόπου. Ὅθεν προτρέπεται τὸν μὲν Μητροπολίτην Κιτίου νὰ ἐπανέλθῃ ἀσυζητητεὶ εἰς τὴν ἐν τῇ Συνόδῳ θέσιν αὐτοῦ, τοὺς δ' ἄλλους Συνοδικοὺς νὰ ἐπιληφθῶσιν ἀμέσως σὺν αὐτῷ τῆς διεκπεραιώσεως τοῦ ἔργου τῆς ἐκλογῆς, τιθέμενοι κατὰ μέρος πᾶσαν ἄλλην περὶ παντὸς ἄλλου ζητήματος συζήτησιν, καὶ συνεχίσωσι τὸ διακοπὲν τῆς ἐκλογῆς ἔργον εἴτε διὰ τῶν παλαιῶν ἐκλογῶν εἴτε καὶ διὰ νέων ἐξ ὑπαρχῆς, τῆς μὲν Ἀντιπροσωπείας τῶν Ἐκκλησιῶν ἐχούσης ἐν πάσῃ τυχὸν ἀναφυησομένῃ διαφωνίᾳ μεταξὺ τῶν Συνοδικῶν μελῶν,—κἂν εἷς μόνος ᾖ ὁ διαφωνῶν—τὴν τελευταίαν κρίσιν καὶ ἀπόφανσιν, τῆς δὲ ἐκλογικῆς Συνελεύσεως ἐχούσης πλήρη τὴν ἐλευθερίαν κατὰ τὰ θέσμια τοῦ τόπου νὰ ἐκλέξῃ ἐλευθέρως οἱονδήτινα ἂν ἐγκρίνῃ εἴτε ἔσωθεν εἴτε ἔξωθεν τῶν διαπρεπῶν κληρικῶν.

† Ὁ Πατρ. Ἀλεξανδρείας **Φώτιος**
† Ὁ Μητρ. Ἀγχιάλου **Βασίλειος**
Ὁ Ἀρχιμανδρίτης **Μελέτιος.**

Ἐκοινοποιήθη τῇ 15 Ὀκτωβρίου 1907.

Οὕτω λοιπὸν καθαρὰ καὶ σαφὴς ὑπάρχει ἡ πρώτη ἀπόφανσις τῶν Ἁγιωτ. Ἀντιπροσωπων εἰς ἣν προθύμως ὑπείκων ὁ Ἁγ. Κιτίου προσεκαλεσε τοὺς Ἁγ. Συνοδικοὺς εἰς συνεδρίασιν, καθ' ἣν οὐδὲν ἄλλο θέμα θὰ συνεζητεῖτο εἰμὴ τὸ ἐκλογικόν. Ἀντι τούτου ὅμως οἱ Ἁγ Συνοδικοὶ ἤγειραν ἄλλα ζητήματα ἀποκλειόμενα ὑπὸ τῆς ἀποφάνσεως δυνάμει τῆς ὁποίας συνῆλθον, καὶ ἅτινα ἀπεκρουσε πάνυ δικαίως ὁ Προεδρος τῆς Συνοδου Ἁγ. Κιτίου Οἱ Ἁγ. Συνοδ. καὶ πρὸς χρόνον τὴν ἀνεβαλον τὴν συνεδρίαν ἵνα ζητήσωσι ὁδηγὸν διασάφησιν περὶ τῆς διότητος ὑφ' ἣν ἐκαλοῦντο εἰς συνεδρίασιν καὶ ἀναγγείλαντες τὸ σημεῖον τῆς διαφωνίας ἔλαβον παρ' Αὐτῆς τὴν ἑπομένην ἀπάντησιν.

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΕΚ ΤΗΣ ΠΡΑΞΕΩΣ

τῆς 16 Ὀκτωβρίου 1907.

Εἰς ἀπάντησιν τῆς ὑμετέρας ἐρωτήσεως διασαφοῦντες τὴν χθεσινὴν ἡμῶν ἀπόφανσιν δηλοῦμεν ὅτι ἡ ἀνακοίνωσις ἐγένετο πρὸς ὑμᾶς ὡς πρὸς Ἱερὰν Σύνοδον, ὅτι ὁ Μητροπολίτης Κιτίου προσεκλήθη νὰ συνεργασθῇ μετ' αὐτῆς ἀσυζητητεὶ καὶ προεδρεύσῃ αὐτῆς ὡς Ἱερᾶς Συνόδου, καὶ ὑμεῖς *πάντες προσεκλήθητε εἰς ἐργασίαν κοινὴν, ἄνευ ἄλλων συζητήσεων, περὶ τῆς ἐκλογῆς Ἀρχιεπισκόπου ὡς ἀποτελοῦντες Ἱερὸν Σύνοδον καὶ ὅτι τῆς Ἱερᾶς ταύτης Συνόδου διατελούσης ὑπὸ τὰς συνθήκας, δι' ἃς προσεκλήθη ἡ Ἀντιπροσωπεία ἐνταῦθα,* χει ἐν πάσῃ τυχὸν ἀναφυησομένῃ διαφωνίᾳ τὴν τελευταίαν κρίσιν καὶ ἀπόφανσιν.

† Ὁ Πατρ. Ἀλεξανδρείας **Φώτιος**
† Ὁ Μητρ. Ἀγχιάλου **Βασίλειος**
Ὁ Ἀρχιμανδρίτης **Μελέτιος.**

Ὁ Ἁγ. Κιτίου καὶ πάλιν συμμορφούμενος πρὸς τὴν πρώτην ἀπόφανσιν καὶ τὴν προκληθεῖσαν ὑπὸ τῶν Ἁγ. Συνοδικῶν διασάφησιν τῆς Ἁγιωτάτης Ἀντιπροσωπείας προσεκάλεσε καὶ αὐθις τοὺς Ἁγ. Συνοδικοὺς ἀλλὰ καὶ τὴν δευτέραν ταύτην ἀποπειραν ἐματαίωσαν οὗτοι καθ' ὃν τρόπον διαλαμβάνει ἡ παρὰ ποδας ἔκθεσις τοῦ Ἁγ. Κιτίου πρὸς τοὺς Ἁγιωτ. Ἀντιπροσώπους.

ΕΚΚΛΗΣΙΣ ΤΟΥ ΠΑΝΙΕΡ. ΜΗΤΡΟΠ. ΚΙΤΙΟΥ

Πρὸς τὴν Σεπτὴν Ἀντιπροσωπείαν.

Μακαριώτατε καὶ Θειότατε Πατριάρχα Κύριε Φώτιε,

Σεβασμιώτατε Μητροπολ Ἀγχιάλου Κύριε Βασίλειε,

καὶ Πανοσιολογιώτατε Ἀρχιμανδρῖτα Κύριε Μελέτιε,

Πειθόμενος εἰς τὰς ἀποφάνσεις καὶ προτροπὰς ὑμῶν τῶν Σεπτῶν Ἀντιπροσώπων τῶν Ἁγιωτάτων Ἐκκλησιῶν οἷς ἦλθον εἰς συνεδρίαν μετὰ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἣν ἀνεγνώρισα μὲν ὡς Ἱερὰν Σύνοδον, ἥτις ὅμως διατελεῖ πάντοτε ὑπὸ τὰς συνθήκας δι' ἃς ἡ Σεπτὴ Ἀντιπροσωπεία εὕρηται ἐν Κύπρῳ καὶ τῆς ὁποίας εἰς πᾶσαν διαφωνίαν θὰ ἔχῃ τὴν τελευταίαν κρίσιν καὶ ἀπόφανσιν ἡ Ἀντιπροσωπεία, ὡς διαλαμβάνουσι περὶ τούτων αἱ ἀνακοινωθεῖσαι εἰς ἡμᾶς τῇ 15 καὶ 16 8βρίου ἀπόφανσις καὶ διασάφησις Ὑμῶν.

Ἀλλ' οἱ ἅγιοι ἐν Χριστῷ ἀδελφοὶ συνελθόντες εἰς τὴν Σύνοδον ἀντέστησαν εἰς τὴν πρότασίν μου, ἵνα ἐπιληφθῶμεν ἀμέσως τοῦ προπαρασκευαστικοῦ ἔργου τῆς ἐκλογῆς καὶ ἤρξαντο συζητοῦντες περὶ ἄλλων ζητημάτων, ὧν ἔχει ἤδη γνῶσιν ἡ Σεπτὴ Ἀντιπροσωπεία. Ἐπειδὴ δὲ αἱ ἀνακοινωθεῖσαι εἰς ἡμᾶς ἀπόφανσις καὶ διασάφησις Ὑμῶν ὁρίζουσιν ἵνα τιθέμενοι κατὰ μέρος πᾶσαν ἄλλην περὶ παντὸς ἄλλου ζητήματος συζήτησιν ἐπιληφθῶμεν ἀμέσως τοῦ ἔργου τῆς ἐκλογῆς εἴτε

διὰ τῶν παλαιῶν ἐκλογῶν εἴτε καὶ διὰ νέων τοιούτων, προσεκάλεσα καὶ πάλιν σήμερον ἐγγράφως τοὺς Ἁγ. Συνοδικοὺς ἀδελφοὺς εἰς συνεδρίαν δι' αὔριον 23 Ὀκτωβρίου πρὸς ἐξακολούθησιν τοῦ ἔργου τῆς ἐκλογῆς.

Πειθόμενος δὲ ὡσαύτως εἰς τὰς ὑμετέρας γνώμας ὅτι κατ' οἰκονομίαν εἶναι καλὸν νὰ παρευρίσκηται εἰς τὰς συνεδρίας καὶ ὁ Ἡγούμενος Μαχαιρᾶ, προσεκάλεσα καὶ τοῦτον. Ἐπισυνάπτω δὲ ὧδε ἀντίγραφον τῆς ἐν λόγῳ προσκλήσεως ἵνα λάβῃ γνῶσιν αὐτοῦ ἡ Σεπτὴ Ἀντιπροσωπεία,

ἧς διατελῶ ταπεινὸς καὶ ἀγαπητὸς
ἐν Χριστῷ ἀδελφὸς
† Ὁ Κιτίου Κύριλλος.

Ἐν Ἀρχιεπισκοπῇ
22 Ὀκτωβρίου 1907.

Ἰδοὺ ἡ πρόσκλησις πρὸς τοὺς Ἁγ Συνοδικοὺς ἧς ποιεῖται ἐν τῇ ἐκθέσει του μνείαν ὁ Μητροπ. Κιτίου.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ ΑΓ. ΣΥΝΟΔΙΚΩΝ

Πανιερώτατε Μητροπολῖτα Κυρηνείας κ. Κύριλλε,

Πανοσιώτατοι Ἡγούμενοι Κύκκου καὶ Μαχαιρᾶ,

Πανοσιώτατε Ἀρχιμανδρῖτα κ. Φιλόθεε,

Ἑπόμενος τῇ ἀποφάνσει τῆς Σεπτῆς Ἀντιπροσωπείας τῶν Ἁγιωτ. Ἐκκλησιῶν τῇ ἐπισήμως ἀνακοινωθείσῃ ὑπ' αὐτῆς τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ τὴν παρελθοῦσαν Δευτέραν (15 Ὀκτωβρίου) καὶ τῇ διασαφητικῇ ἀποφάνσει τῆς αὐτῆς Ἀντιπροσωπείας τῇ ἀνακοινωθείσῃ ὡσαύτως ἡμῖν ἅπασι τὴν ἐπιοῦσαν (16 Ὀκτωβρίου) προσκαλῶ ὑμᾶς αὔριον Τρίτην ὥραν 9 π. μ. εἰς τὴν Ἀρχιεπισκοπήν, εἰς τακτικὴν συνεδρίαν πρὸς σύσκεψιν ἐπὶ τοῦ προπαρασκευαστικοῦ ἔργου τῆς ἐκλογῆς Ἀρχιεπισκόπου.

Ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ
τῇ 22 Ὀκτωβρίου 1907.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἱ. Συνόδου
† Ὁ Κιτίου **Κύριλλος.**

Εἰς τὴν πρόσκλησιν ταύτην, παντελῶς σύμφωνον πρὸς τὴν ὁμόφωνον ἀπόφασιν καὶ διασάφησιν, οἱ Ἁγ. Συνοδικοὶ ἀπήντησαν ὡς ἀκολούθως, ἐπανιστάμενοι φανερὰ κατὰ τῆς ἀποφάνσεως τῶν Ἁγιωτ. Ἀντιπροσώπων:

ΑΡΝΗΣΙΣ ΤΩΝ ΑΓ. ΣΥΝΟΔΙΚΩΝ

Πρὸς τὸν Πανιερώτατον Μητροπολίτην Κιτίου Κύριον Κύριλλον.

Πανιερώτατε,

Ἐνώπιον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου Κύπρου προσήχθησαν ὑπὸ τῶν συνοδικῶν Αὐτῆς μελῶν προσκλητήρια τῆς Ὑμετέρας Πανιερότητος πρὸς συνοδικὴν συνεδρίασιν σήμερον ὥραν 9 π. μ.

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος συσκεφθεῖσα ἀπεφάσισεν ὅπως εἰς ἀπάντησιν γραφῶσι τῇ Ὑμετέρᾳ Πανιερότητι τὰ ἑξῆς·

Τὸ ὑπὸ τῆς Ὑμετέρας Πανιερότητος δημιουργηθὲν ζήτημα, δι' ὃ καὶ ὑπέχει εὐθύνην αὕτη, ἡ Πατριαρχικὴ Ἀντιπροσωπεία πρὸς ἣν ἀνηνέχθη τοῦτο καὶ δι' ὃ ὥρισεν ἡμῖν ἡμέραν ἐγγράφου ἀπαντήσεως. ἣν καὶ ἐπέβωκεν ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῇ ὁρισθείσῃ ἡμέρᾳ, *ὑφίσταται εἰσέτι.*

Μετὰ τὴν εἰς τοῦτο ἀπάντησιν τῆς Ἁγιωτ. Ἀντιπροσωπείας θὰ σκεφθῇ ἡ Ἱερὰ Σύνοδος διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Ἀρχιεπισκοπῇ
τῇ 23 Ὀκτωβρ. 1907.

Ταῦτα καὶ διατελοῦμεν
ἐν Χριστῷ ἀδελφοί

† Ὁ Κυρηνείας Κύριλλος Π. Ἱ. Συνόδου
† Ὁ Ἡγούμενος Κύκκου Γεράσιμος
† Ὁ Ἡγούμενος Μαχαιρᾶ Μητροφάνης
Ὁ Ἀρχιμ. Ἀρχιεπισκοπῆς Φιλόθεος

Τὴν ἀπάντησιν ταύτην ὁ Ἁγ. Κιτίου ἐπέβασε πρὸς τὴν Ἁγιωτ. Ἀντιπροσωπείαν συνοδεύσας μετὰ τῆς ἑπομένης ἐπιστολῆς του:

Μακαριώτατε Πατριάρχα Ἀλεξανδρείας Κύριε Φώτιε.

Σεβασμιώτατε Μητροπολῖτα Ἀγχιάλου Κύριε Βασίλειε,

Πανοσιώτατε Ἀρχιμανδρῖτα Κύριε Μελέτιε,

Χθὲς ἀνήγγειλα Ὑμῖν, τῇ Σεπτῇ Ἀντιπροσωπείᾳ, ὅτι προσεκάλεσα εἰς τακτικὴν συνεδρίαν τοὺς Ἁγ. Συνοδικοὺς ἀδελφοὺς διὰ σήμερον 23 Ὀκτωβρίου 1907, ἵνα κατὰ τὰς ἀποφάνσεις καὶ προτροπὰς Ὑμῶν προβῶμεν ἐπὶ τὸ προπαρασκευαστικὸν ἔργον τῆς ἐκλογῆς.

Σήμερον ἀναγγέλλω Ὑμῖν ὅτι ἀντὶ νὰ προσέλθωσι συμφώνως τῇ προσκλήσει, ἔστειλάν μοι ἐπιστολὴν ἧς στέλλω ἐσωκλείστως ἀντίγραφον πρὸς πληροφορίαν Ὑμῶν, ὧν διατελῶ

Ταπεινὸς καὶ ἀγαπητὸς ἐν
Χριστῷ ἀδελφὸς
† Ὁ Κιτίου **Κύριλλος**

Ἐν Ἀρχιεπισκοπῇ
τῇ 23 Ὀκτωβρίου 1907.

Ἁπλῆ καὶ ἐπιπόλαιος ἀνάγνωσις τῶν ἐγγράφων τούτων πείθει πάντα καὶ νοῦν ἐλάχιστον ἔχοντα ὅτι οἱ Ἁγ. Συνοδικοὶ μετὰ πείσματος ἀνενδότου ἀπειθοῦσι πρὸς τὴν ὁμόφωνον ἀπόφασιν τῶν Ἁγιωτ. Ἀντιπροσώπων οὔτε τοῦ ἀντικανονικοῦ κανονισμοῦ παρακουόμενοι οὔτε τοῦ ἐκλογικοῦ ζητήματος ἀποκλειστικῶς ἐπιλαμβανόμενοι, ἀλλ' ἐπ' ἄλλο τρεπόμενοι ζήτημα τὸ κανονικὸν ἢ μὴ τῆς Συνόδου, ὅπου εἶναι βέβαιοι ὅτι ὑφίσταται ἀδιάλλακτος διαφωνία τούτων πρὸς τὸν Ἁγ. Κιτίου.

Μικροπονήρως δὲ ἐν τῇ ἀπαντήσει των ἐπιρρίπτουσιν εἰς τὸν Ἁγ. Κιτίου τὴν εὐθύνην ὅτι ἐδημιούργησε ζήτημα, ὅπερ αὐτοὶ ἀκριβῶς καὶ κακοβούλως ἠγέρασαν, περὶ κανονικοῦ ἢ μὴ τῆς Σύνοδου, τοῦθ' ὅπερ ἡ ὁμόφωνος ἀπόφασις τῶν Ἁγιωτάτων Ἀντιπροσώπων ἀπεῖπεν ἀποκλειστικῶς προτρεψαμένη ὅπως ἐπιλάβωνται μόνον τοῦ ἐκλογικοῦ ἔργου. Ἀλλ' αὐτοὶ οἱ Σύνοδικοὶ ὁμολογοῦσιν ὅτι ἀποκρούουσι τὴν ἀπόφασιν τῆς Ἁγιωτ. Ἀντιπροσωπείας διατεινόμενοι ὅτι ἀτὸ ζήτημα (τῆς κανονικότητος ἢ μὴ τῆς Συνόδου) ὑφίσταται εἰσέτι» ἐνῷ ἡ Ἀντιπροπεία ἀποκρούει αὐτὸ διαρρήδην καὶ προσκαλεῖ αὐτοὺς εἰς ἀποκλειστικὴν ἐργασίαν ἐπὶ τοῦ ἐκλογικοῦ ἔργου.

Φρένες σεσαλευέναι καὶ καρδία πεπωρωμένη μόνον θὰ συνῆγον ἀλλοῖα καὶ μάλιστα ἀντίθετα τοῦ συμπεράσματος τούτου ἀπὸ τῶν παρατεθέντων ἐγγράφων, ὅτι δῆθεν ὁ Ἁγ. Κιτίου ἐξέκλινεν ὁπωσδήποτε τῆς ὁμοφώνου ἀποφάνσεως καὶ ἐγένετο ἀπειθὴς πρὸς αὐτὴν καὶ ὑπαίτιος διαφωνίας καὶ διαστάσεως νέας.

Ἐκ τῶν ἄνω ἐγγράφων καταφαίνεται ὅτι προέκυψε διαφωνία καὶ δὲν προύχώρησεν ἡ ἀπόφασις τῆς Ἀντιπροσωπείας, οὐχὶ μεταξὺ τοῦ Ἁγ. Κιτίου καὶ Ἁγ. Συνοδικῶν, ἀλλὰ μεταξὺ τούτων καὶ τῆς Ἀντιπροσωπείας· πόθεν λοιπὸν ὁ ἅγ. Ἀγχιάλου ἐξήγαγε τὸ συμπέρασμα ὅτι ὁ αἴτιος τοῦ ναυαγίου εἶνε ὁ Ἁγ. Κιτίου;

Ὁ ἅγ. Κιτίου μετὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς Ἀντιπροσωπείας ὅτι πρέπει ἀπ ζητηθεῖ νὰ προσέλθῃ εἰς τὴν Σύνοδον καὶ νὰ φρονήσῃ μετὰ τῶν Ἁγίων Συνοδικῶν περὶ μόνου τοῦ ἐκλογικοῦ ζητήματος ἀπέφυγε συστηματικῶς πᾶσαν περὶ ἄλλου θέματος συζήτησιν θεωρῶν τοῦτο ἔργον τῆς ἀντιπροσωπείας.

Τὸ Κοινὸν βεβαίως μετ' ἀδημονίας θ' ἀναμένῃ νὰ μάθῃ καὶ ἴδῃ ἂν ὁ Ἁγ. Ἀγχιάλου περιέπεσεν εἰς τηλικοῦτον ὀλίσθημα ἐκθέτων ἐνώπιον ἡμετέρων καὶ ξένων τὸν ἀνώτερον ἱερὸν κλῆρον τῆς Ὀρθοδόξου Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας προπηλακίζων οὕτω θρασέως τὴν ἀλήθειαν καὶ στραγγαλίζων τὸ δίκαιον ἀνηλεῶς, ἀρχιθύτης αὐτὸς καὶ λειτουργὸς τῆς Αὐτοαληθείας καὶ τῆς Δικαιοσύνης.

⁂

ΑΦΕΛΗΣ ΓΝΩΜΗ
ΚΑΙ ΠΛΑΣΤΟΓΡΑΦΙΑΝ

Ἀφελῶς ἢ ὑστεροβούλως ἐρρίφθη γνώμη εἰς τὴν δημοσιότητα ὅπως ἀναγνωρίσῃ ὁ Πανιερώτ. Μητροπολίτης Κιτίου κανονικὴν τὴν Σύνοδον καὶ ἀρθῇ τὸ προβαλλόμενον ὑπὸ τῶν ἁγ. Συνοδικῶν πρόσκομμα. Ἀλλ' ἀντίκειται τοῦτο εἰς τοὺς Ἱ Κανόνας καὶ εἰς τὰς ἀπὸ τούτων ἀπορρεούσας πεποιθήσεις τῆς Α. Πανιερότητος, ὅ τε Μακαριώτατος δὲ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας καὶ ὁ τῆς Σιωνίτιδος Ἐκκλησίας ἀντιπρόσωπος Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτης κ. Μελ. Μεταξάκης ἐγνωμάτευσαν ἤδη ἀπεριφράστως τὸ ἀντικανονικὸν τῆς Συνόδου ταύτης.

Ὁ Ἁγ. Κιτίου καὶ ἂν ἤθελε παρὰ τὴν γνώμην του ἀναγνωρίσει αὐτὴν ὡς κανονικήν, ἰθὰ ἐξυπηρέτει ὅ,τι οἱ Ἁγ. Συνοδικοὶ ἐπιδιώκουσιν, ἤτοι νὰ ἀναγνωρισθῶσιν ὡς Ἀνωτάτη Ἐκκλησιαστικὴ ἀρχὴ ἐν τῇ Αὐτοκεφάλῳ Ἐκκλησίᾳ., ἵνα εἴπωσι μετὰ τοῦτο πρὸς τὴν Ἁγ. Ἀντιπροσωπείαν, ὅτι ἡ ἀποστολὴ αὐτῆς ἔληξε καὶ δύνανται νὰ ἀπέλθωσιν εἰς τὰ ἴδια μὴ κατεπιβαίνοντες εἰς τὰς ὑποθέσεις τῆς Ἐκκλησίας ταύτης, περὶ ὧν ἁρμοδία τυγχάνει ἡ Ἁγία καὶ Ἱερὰ Σύνοδος (!!)

⁂

Φαίνεται ὅτι καὶ πλαστογραφία εἰσεχώρησεν ὅπως ἀποπλανήσωσι τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον καὶ προκαλέσωσιν ἐσπευσμένην ἀπόφασιν αὐτοῦ κατὰ τοῦ Ἁγίου Κιτίου, χωρὶς ν' ἀναλογισθῶσι τὴν δυσχερῆ θέσιν εἰς ἣν θὰ περιήγετο τοῦτο ὅταν θ' ἀπεκαλύπτετο ἡ ἀλήθεια.

Ἐν ταῖς βυζαντιακαῖς ἐφημερίσιν ἐδημοσιεύθη καὶ ἀνεδημοσιεύθη ἔν τισι Κυπριακαῖς ὅτι ἀγγεγνώσθη ἐπὶ Συνόδου ἐν Κωνσταντινουπόλει τηλεγράφημα τοῦ Ἁγ. Κιτίου, ἀνακοινοῦντος ὅτι *ἀρνεῖται νὰ προσέλθῃ εἰς τὴν ἐν Κύπρῳ Σύνοδον, διότι θεωρεῖ αὐτὴν ἀντικανονικήν.*

Τὸ διάβημα τοῦτο θὰ ἦτο μωρὸν μόνον ἂν μὴ κύριον ἐλατήριον εἶχε κακοβουλίαν, εἶναι δὲ παράδοξον ὅτι τὸ τηλεγραφεῖον οὕτως ἀβασανίστως παραλαμβάνει καὶ μεταδιδάζει τηλεγραφήματα τοιαύτης σπουδαιότητος.

ΥΠΟΜΝΗΣΙΣ
ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΦΡΑΓΚΟΥΣ

Ἐν τῷ γαλλικῷ περιοδικῷ «Luth Français» («Γαλλικὴ Βάρβιτος») ὁ παρ' ἡμῖν δόκιμος καθηγητὴς τῆς γαλλικῆς κ. Ρενὲ Δελαπὸρτ ποιούμενος εὐμενῆ καὶ δικαίαν βιβλιοκρισίαν περὶ τῶν ἄρτι ἐκδοθέντων ποιημάτων τοῦ πατριωτικοῦ ποιητοῦ κ. Ἰ Περδίου προοιμιάζεται ὡς ἑξῆς:

«Ὁ ἑλληνισμὸς ἐπανῆλθεν εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν. **Ἐδώκαμεν τὰς Ἀθήνας εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀλλὰ δὲν ἦτο αὐτὴ εἰμὴ ἀπειροελάχιστον τεμάχιον καὶ οἱ Ἕλληνες ἀνεμνήσθησαν τῆς Ἁγ. Σοφίας ἐν Κ)πόλει καὶ τοῦ Βυζαντίου.** Ἡ Ἑλληνικὴ Ἤπειρος ἐβόησε καὶ ἔψαλε διὰ τῶν ποιητῶν αὐτῆς τὴν ἀφοσίωσίν της καὶ ἐζήτησε τὴν προσάρτησίν της εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἡ Κρήτη ἀνηγέρθη καὶ ἡ Μακεδονία σφαζομένη ὑπὸ τῶν βουλγάρων θέλει νὰ εἶναι ἑλληνική. Ἡ Κύπρος ὑπὸ τὴν ἀγγλικὴν κυριαρχίαν ἀνακινεῖται ὀλίγον, διότι ἀπολαύει σχετικῆς ἐλευθερίας καὶ εἶναι κάπως ἀπομεμονωμένη...»

Ὁ εὐπαίδευτος γαλάτης ἐφιλοτιμήθη πολλάκις νὰ γράψῃ περὶ Κύπρου ἀπὸ τῆς καθόδου του εἰς τὴν νῆσον ἡμῶν καὶ τῷ εὐχαριστοῦμεν ἐπὶ τούτῳ καὶ μάλιστα διὰ τινας ἀποκαλύψεις περὶ τῶν ἀληθῶν προθέσεων τῆς «Alliance Erançaise» εἰς τοὺς μὴ ὑποπτεύοντας αὐτάς. καὶ ἃς ἡμεῖς κατηγγείλαμεν ἅμα τῇ πρώτῃ ἀποπείρᾳ πρὸς ἵδρυσιν λαϊκῶν σχολῶν ἐν Κύπρῳ.

Τὰς περὶ τῶν κατοίκων πλάνας του συγχωροῦμεν τῷ κ. Δελαπὸρτ, διότι ἀγνοῶν τὴν ἑλληνικὴν δὲν ἠδυνήθη νὰ ἔλθῃ εἰς ἄμεσον συνεννόησιν μετὰ τοῦ λαοῦ. ἔσχε δὲ φαίνεται οὐχὶ ἀμερολήπτους διερμηνεῖς καὶ ὁδηγοὺς ἐν τῇ ἐρεύνῃ του.

Ἐν τῷ προοιμίῳ ὅμως τῆς προκειμένης κρίσεώς του ἐκφράζεται κατὰ τρόπον προσβάλλοντα τὴν ἐθνικὴν φιλοτιμίαν ἡμῶν, καὶ θεωροῦμεν εὐτύχημα ὅτι ὁ εὐπαίδευτος γαλάτης εἶναι ἐν μέσῳ ἡμῶν καὶ θὰ μάθῃ τὴν διαμαρτυρίαν ἵνα μεταφέρῃ αὐτὴν εἰς τὰς στήλας τοῦ ἐγκρίτου περιοδικοῦ του

«Ἐδώκαμεν, λέγει, τὰς Ἀθήνας εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀλλὰ δὲν ἦτο αὐτὴ εἰμὴ τεμάχιον ἐλάχιστον καὶ οἱ Ἕλληνες ἀνεμνήσθησαν τῆς Ἁγίας σοφίας ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ τοῦ Βυζαντίου.

Ὁ κ. Δελαπὸρτ ὑπόκειται εἰς τὴν καθολικὴν πλάνην τῶν Ἑσπερίων περὶ τῶν ἀνατολικῶν ἐθνῶν καὶ περὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἰδίᾳ, οὗτινος τὴν μέσην καὶ νεωτέραν ἱστορίαν ἐπεσκότισεν ὁ κληρικὸς φανατισμὸς ἐν τῇ Δύσει ἐπὶ αἰῶνας μακροὺς καὶ τοσαύτην διέχυσεν οὗτος ἀχλὺν ἀνὰ τὸν Ἑσπέριον ὁρίζοντα, ὥστε καὶ σήμερον νὰ μὴ διακρίνωσιν εὐκρινῶς καὶ νὰ μὴ ἀναγνωρίζωσιν ἡμᾶς.

Ἐὰν ἐμελέτα τὴν νεωτέραν Ἑλληνικὴν Ἱστορίαν ὁ λόγιος γαλάτης θὰ ἐμάνθανεν ὅτι τὰς Ἀθήνας ἀνελάβομεν μετὰ ἑπταετῆ ἡρωϊκώτατον ἀγῶνα πρὸς κραταιὸν καὶ ὠμότατον τύραννον, καὶ ἂν ἐν τέλει ἐγένετο ἀνάγκη τῆς βοηθείας τῶν χριστιανικῶν δυνάμεων, ὀφείλεται τοῦτο εἰς τοὺς γάλλους ὀργανωτὰς τοῦ αἰγυπτιακοῦ στρατοῦ τοῦ Ἀλῆ πασᾶ καὶ εἰς τὴν ἀποτρόπαιον Ἱερὰν συμμαχίαν ἥτις ἐπανέθηκε τὸν μοναρχικὸν ζυγὸν καὶ ἐπὶ τοῦ τραχήλου τῆς Γαλλίας. Ἡ Ἑλληνικὴ Ἐπανάστασις ἠδυνήθη ἐντούτοις νὰ διαλύσῃ τὴν κακοήθη ἐκείνην Συμμαχίαν κατὰ τῆς ἐλευθερίας τῶν λαῶν, καὶ τὰ τηλεβόλα τῶν ἡνωμένων στόλων ἐν Ναυαρίνῳ μετὰ τῆς ἐλευθερίας τῶν Ἑλλήνων ἐβροντοφώνουν καὶ τὴν ἐλευθερίαν τῶν ἑσπερίων λαῶν, ἀποτελέσαντα τὸν ἐπιτάφιον χαιρετισμὸν τῆς Ἱ. Συμμαχίας.

Ἡ Ἑλληνικὴ ἐπανάστασις δὲν ἐγένετο πρὸς ἀπολευθέρωσιν τῶν Ἀθηνῶν καὶ τῆς κλασικῆς Ἑλλάδος ἀλλ' ὑπὲρ τῆς παλινορθώσεως τῆς Βυζαντιακῆς Αὐτοκρατορίας, καὶ κατὰ τοῦτο πολὺ διέφερεν ἡ Ἑλληνικὴ τῆς Γαλλικῆς ἐπαναστάσεως Οἱ Ἕλληνες ἐπανέστημεν οὐχὶ ὑπὲρ τῆς κλασσικῆς ἀλλὰ τῆς Ἑλληνοχριστιανικῆς ἀναγεννήσεως, οὐδ' ἐπὶ μίαν δὲ στιγμὴν ἐπελαθόμεθα τῆς Ἁγ. Σοφίας καὶ τοῦ Βυζαντίου, ἵνα ἀναμνησθῶμεν αὐτῶν μόνον μετὰ τὴν μερικὴν ἐθνικὴν ἀποκατάστασιν.

Ἂν ὁ κ. Δελαπὸρτ ἐλάμβανε τὸν κόπον νὰ παρακολουθήσῃ μίαν λειτουργίαν ἔν τινι Ὀρθοδόξῳ Ἑλληνικῷ ναῷ ἔχων ἐπίσης ἑρμηνευτὴν, θὰ ἐμάνθανεν ὅτι ὁ δουλεύων Ἑλληνισμὸς διηνεκῶς καὶ κατὰ τὰς ἱερωτέρας μάλιστα στιγμὰς τοῦ καθημερινοῦ βίου του εἶχεν ἐνώπιον του ὁλόκληρον τὴν εἰκόνα τῆς Βυζαντιακῆς αὐτοκρατορίας μεθ' ὅλων τῶν αὐτοκρατορικῶν καὶ ἐθνικῶν ἐμβλημάτων, πολλαὶ δὲ ἑορταὶ θρησκευτικαὶ ἔχουσι μᾶλλον ἐθνικὸν ἢ θρησκευτικὸν χαρακτῆρα, ὡς ἡ Ὕψωσις τοῦ Τιμίου Σταυροῦ 14 Σεπτεμβρίου, τοῦ Ἁγ. Κωνσταντίνου, οἱ πατριωτικοὶ κατὰ Παρασκευὴν ἑσπερινοὶ τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς νηστείας, κ. ἄ., καθ' ἃς μετὰ ποιητικῆς ἐξάρσεως ἐγκωμιάζονται μεγάλαι πολεμικαὶ νίκαι καὶ ὑμνοῦνται οἱ νικηταὶ Αὐτοκράτορες, οὐδέποτε δὲ ὁ ὀρθόδοξος ἕλλην ἔπαυσε δεόμενος ὑπὲρ τῶν Βασιλέων του, παντὸς τοῦ πολατίου καὶ τοῦ στρατοπέδου αὐτῶν, διότι οὐδέποτε ἐπίστευσεν ὅτι ἀπέθανε διὰ παντὸς ἡ Βυζαντιακὴ αὐτοκρατορία. Τὴν παλινόρθωσιν αὐτῆς ἔχομεν οἱ Ἕλληνες σύμβολον πίστεως, οἵαν εἶχον ἐπὶ τὴν διδασκαλίαν τοῦ Χριστοῦ οἱ Ἀπόστολοι· καὶ ὡς ἐκεῖνοι ἐνίκησαν τὸν κόσμον ἁπλοϊκοὶ καὶ ἀδύνατοι Ἰουδαῖοι, οὕτω καὶ ἡμεῖς ὁσονδήποτε μικροὶ καὶ ἂν ὦμεν θὰ νικήσωμεν ἐν τέλει τὸν Γολιὰθ καὶ θ' ἀναστηλώσωμεν τὸν βυζαντιακὸν σταυρὸν ἐπὶ τοῦ θόλου τῆς Ἁγ. Σοφίας. Ἂς λέγωσιν ἡμᾶς οἱ Φράγκοι σωβινιστὰς καὶ ἐξημμένους, τὸ ἱστορικὸν δίκαιον εἶνε ὑπέρτερον τῶν ἐγωϊστικῶν ὑπολογισμῶν τῶν ἰσχυρῶν τῆς γῆς καὶ οἱ διεκδικοῦντες τοῦτο μετὰ σθένους θὰ τὸ λάβωσιν ἐν τέλει, ἐδείξαμεν δὲ οἱ Ἕλληνες ἐπὶ πέντε ὅλους αἰῶνας ὅτι κεκτήμεθα ζώπυρον ἀκατάβλητον καὶ σθένος ἐθνικοῦ χαρακτῆρος ἀπότητον. Τὸ μέλλον διὰ τοῦτο εἶναι ἰδικόν μας.

Ὑπομιμνήσκουσιν ἡμᾶς οἱ Φράγκοι ὅτι ἔδωκαν τὰς Ἀθήνας. Δεχόμεθα οἱ Ἕλληνες ἐκκαθάρισιν λογαριασμῶν μετὰ τῆς Εὐρώπης καὶ ἅπαντος τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου, καὶ τότε καὶ οἱ ἀδαέστατοι τούτων θὰ μάθωσιν ὅτι θὰ ἠδυνάμεθα νὰ κηρύξωμεν εἰς χρεωκοπίαν τὸν κόσμον ὅλον ἵνα λάβωμεν μέρος μόνον τῶν ὀφειλομένων εἰς ἡμᾶς.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΡΙΟΝ
"ΑΓΑΠΗ ΤΟΥ ΛΑΟΥ,,
ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ

ΕΣΠΕΡΙΝΑΙ ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ
ΤΗΣ ΠΡΟΣΕΧΟΥΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς γνῶσιν τῶν ὑπερδιακοσίων μελῶν τοῦ Ἀναγνωστηρίου, θὰ δημοσιεύωμεν ἐφεξῆς τὸ ἑβδομαδιαῖον πρόγραμμα τῶν ἀπό τινων ἑβδομάδων γινομένων ἐν αὐτῷ ἑσπερινῶν διαλέξεων καὶ ἄλλων μαθημάτων καθ' ἃς ἐπιτρέπεται ἡ εἴσοδος εἰς τὰ μέλη καὶ τὰς οἰκογενείας αὐτῶν.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

ΔΕΥΤΕΡΑ. α'.) Ἐγκύκλοπαιδεία Ἐμπορ. Μορφώσεως Κ. Παναγιωτοπούλου: Τὸ ἐμπόριον ὡς παράγων κοινωνικῆς καὶ ἐθνικῆς προόδου. β') Ἐνόργανος Μουσική.

ΤΡΙΤΗ. α') Φυσικὴ Πειραματική: Περὶ δυνάμεων ἐν τῇ φύσει. β') Χορός.

ΤΕΤΑΡΤΗ. α') Ἐμπορικὴ Γεωγραφία τῆς Συρίας. β') Ἐνόργανος Μουσική.

ΠΕΜΠΤΗ. α') Ἐθνικαὶ σκηνογραφίαι: Ἀριστείδης καὶ Θεμιστοκλῆς. β') Χορός.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. α') Ἐκκλησιαστικὴ Ἱστορία καὶ Κατήχησις. β') Ἐνόργανος Μουσική.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ. α') Συζήτησις καὶ ἀνάπτυξις τῶν εἰδήσεων τῆς ἑβδομάδος περὶ τῶν ἐθνικῶν πραγμάτων καὶ τῶν διεθνῶν ζητημάτων τῆς ἡμέρας. β') Χορός.

ΣΗΜ. Ἐκ τῶν ἐθνικῶν σκηνογραφιῶν συνεζητήθη καὶ ἀνεπτύχθη κατὰ τὰς δύο π. ἑβδομάδας «Ἡ Ἱστορικὴ σημασία τῆς ἐν Μαραθῶνι μάχης».

Ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 17 Νοεμβρίου 1907.

(Ἐκ τοῦ γραφείου)

"Κυπριακος Φυλαξ"

ΕΘΝΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Όροι συνδρομῆς.

Ἡ συνδρομὴ εἶνε προπληρωτέα ὑποχρεωτική.

Ἐτησία ἐν Κύπρῳ	Σελ.	10
Ἑξάμηνος »	»	5
Ἐτησία ἐν τῷ ἐξωτερικῷ »		12
Ἑξάμηνος »	»	7

Οἱ λαμβάνοντες τὸν **«Κυπριακὸν Φύλακα»** μετὰ τοῦ περιοδικοῦ **«Ζήνων»** θὰ καταβάλλωσι συνδρομὴν προπληρωτέαν ὑποχρεωτικήν.

Ἐτησίαν ἐν Κύπρῳ	Σελ.	14
Ἑξάμηνον »	»	8
Ἐτησίαν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ»		16
Ἑξάμηνον »	»	9

Αἱ τιμαὶ καταχωρήσεων, πλὴν τῶν νενομισμένων, ὁρίζονται δι' ἰδιαιτέρας συμφωνίας.

ΕΠΙΣΗΜΑ ΠΡΑΚΤΙΚΑ
ΤΗΣ
ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΙΚΟΥ
ΖΗΤΗΜΑΤΟΣ ΚΥΠΡΟΥ
ΔΙΑΙΤΗΣΙΑΣ

(Συνέχεια)

Πέμπτη συνεδρίασις τῆς περὶ τοῦ ἀρχιεπισκοπικοῦ ζητήματος Κύπρου πατριαρχικῆς διαιτησίας.

Τῇ 8 Μαρτίου 1902, Παρασκευῇ.

Σήμερον τῇ 8 Μαρτίου 1902, παρόντων τῆς Α. Θ. Παναγιότητος τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου Κυρίου Ἰωακείμ, τῆς Α. Θ. Μακαριότητος τοῦ πατριάρχου Ἱεροσολύμων κυρίου Δαμιανοῦ, καὶ τοῦ χρέη γραμματέως ἐκπληροῦντος ἀρχιμ. Φωτίου, ἐν πρώτοις ἀναγινώσκεται καὶ ἐγκρίνεται τὸ πρακτικὸν τῆς προηγουμένης συνεδριάσεως.

Ἀκολούθως ἡ Α. Θ. Παναγιότης ἐπήγαγεν. Ἀπὸ τῆς τελευταίας συνεδριάσεως ἡμῶν μέχρι σήμερον ἔνθεν μὲν, ὡς γνωστὸν τῇ Ἡμετέρᾳ Μακαριότητι, ἐλάβομεν ἱκανὰ τηλεγραφήματα καὶ γράμματα ἑκατέρας τῶν μερίδων, εἰς τινὰ δὲ τούτων ἀπὸ κοινοῦ καὶ ἀπηντήσαμεν, ἔνθεν δὲ ἐλάβομεν ὁδηγίαν ἀπὸ τῆς Ἀγγλικῆς Πρεσβείας ὅτι διετάχθη ὁ Μ. Ἁρμοστὴς ὑπὸ τοῦ ἁρμοδείου Ὑπουργείου, ἵνα προσπαθήσῃ διὰ πάσης πειστικῆς ἐνεργείας νὰ συνάψῃ τὰ διεστῶτα, ὅπως οὕτως ἐπέλθῃ ἐκεῖ κανονικὴ διευθέτησις τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ τούτου ζητήματος. Τὰς πληροφορίας ταύτας τῆς ἀγγλικῆς Πρεσβείας ἐπιβεβαιοῖ τηλεγράφημα ἐκεῖθεν τοῦ μητροπολίτου Κυρηνείας, ὅτι δὲ καὶ σχετικὸν αὐτοῦ γράμμα. Ἔκ τε τοῦ τηλεγραφήματος καὶ τοῦ γράμματος ἐξάγεται ὅτι οἱ μὲν τῆς μερίδος τοῦ ἁγίου Κυρηνείας προσπληθέντες ἐδήλωσαν ὅτι ἐμμένουσιν εἰς τὴν ὑπὸ τῆς πατριαρχικῆς διαιτησίας ληφθεῖσαν ἀμετάκλητον ἀπόφασιν οἱ δὲ τῆς τοῦ ἁγίου Κιτίου ὅτι ἐμμένουσιν εἰς τὸ τετριμμένον αὐτῶν σχέδιον. Ἀπέναντι πάντων τούτων οὐδὲν ἐγένετο, καθότι οὐδὲ συνεδριασίς τις ἡμῶν ἐν τῷ μεταξὺ ἔλαβε χώραν. Ἐκ τινος πλαγίας ὁδοῦ σχετιζομένης μετὰ τῆς Ἀγγλικῆς Πρεσβείας ἐπληροφορήθην ὅτι αὕτη ηὐχαριστήθη πολὺ ἐπὶ τῇ στάσει καὶ τῇ ἐχεφροσύνῃ τῆς πατριαρχικῆς διαιτησίας καὶ ὅτι προσσάθειαι καταβάλλονται, ὅπως ἐξομαλυνθῶσιν ἐν Κύπρῳ τὰ πράγματα πρὸς ἀποπεράτωσιν τοῦ ζητήματος. Ἐξ ἄλλου ἐνόμισα καλὸν νὰ παρακαλέσω τὸν φίλον ἡμῶν κύριον Εὐστάθιον Εὐγενίδην, ἵνα ἐπαναλάβῃ εἰς τὴν Α. Ἐξοχότητα τὸν πρεσβευτὴν τὴν ἐπείγουσαν ἀνάγκην τῆς ἐνταῦθα ἐκλογῆς τοῦ ἀρχιεπισκόπου, διότι ἄλλως πλέον ἢ βέβαιον εἶνε ἀπολύτως ἀδύνατον ἵνα γένηται ἐκεῖ ἡ ἐκλογή. Πρὸς τούτοις ἐθεώρησα ἀναγκαῖον ἵνα ποιήσωμεν καὶ τρίτην τινὰ ἐνέργειαν· τὴν τελευταίαν δηλονότι ἐπιστολὴν τοῦ ἁγίου Κυρηνείας διεβίβασα διὰ πιττακίου εἰς τὸν πρεσβευτὴν τῆς Ἑλλάδος ζητήσας πρὰ τῆς Α. Ἐξοχότητος ἵνα ἐνεργήσῃ ὅ,τι δυνατὸν ἰδιωτικῶς, διότι τῆς ἀποφάσεως τῆς διαιτησίας ματαιουμένης, τιτρώσκεται εἰς τὰ καίρια ἡ πατριαρχικὴ ἀξία καὶ δικαιοδοσία ἐν ὅλῃ τῇ Ἀνατολῇ καὶ περαν αὐτῆς, οὐδεμίαν δ' ἔτι ἀπάντησιν ἔλαβον. Εἰς τὴν ὀφειλετικὴν ταύτην ἐνέργειαν προστίθημι ὅτι ἔλαβον χώραν καί τινα ἀνιαρὰ ὀχλαγωγικὰ κινήματα, οἷον συλλατήριόν τι Κυπρίων σπουδαστῶν ἐν Ἀθήναις, οἵτινες συνέταξαν ψήφισμα καὶ ἀπέστειλαν αὐτὸ δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ, ἐπιζητοῦντες νὰ ματαιώσωσι τάχα τὴν πατριαρχικὴν διαιτητικὴν ἐτυμηγορίαν, κρινομένην ὡς ἀντικανονικὴν παρὰ παιδαρίων καὶ ὡς δῆθεν καταλύουσαν τὸ αὐτοκέφαλον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου· ἔτι δὲ τὴν ὑποβολὴν ὑπὸ λαϊκοῦ τινος Κυπρίου, περὶ πολλὰ ἐν Ἀθήναις τυρβάζοντος, τοῦ ψηφίσματος τῶν εἰρημένων σπουδαστῶν, ὅπερ ἐθεώρησε καλὸν ἵνα συνοδεύσῃ μεθ' ὑπομνήματος αὐτοῦ σχετικοῦ. Ἐννοεῖται δὲ ὅτι οὔτε νὰ δώσωμεν εἰς αὐτὸ σημασίαν τινα, διότι οἱ συμπιλήσαντες τὰ φλοΐσβια ταῦτα νεανιεύματα προέβησαν εἰς τοῦτο ἔνθεν μὲν ἐξ ἀνοίας ἔνθεν δὲ ἐξ ἀσυνεσίας, νομίζοντες ὅτι οὕτω προστατεύουσιν ὕψιστα καὶ ἱερώτατα δίκαια καὶ συμφέροντα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου. Μὴ λησμονήσωμεν εἰς ταῦτα νὰ προσθέσωμεν καὶ τὴν ὅλως περίεργον στάσιν τοῦ Μακαριωτάτου πατριάρχου Ἀλεξανδρείας ὅστις καὶ εἰς τὸ τελευταῖον ἡμῶν τηλεγράφημα σιγᾷ καὶ εἰς τὸν ἐνταῦθα ἐπίτροπον αὐτοῦ οὐδὲν ἔγραψεν, ἐνῶ ὤφειλεν ἀδελφικῶς, ἐκκλησιαστικῶς καὶ κανονικῶς, ἀκεπτόμενος νὰ γράψῃ καὶ νὰ συζητήσῃ φιλαδέλφως τὸ σημεῖον τῆς μεθ' ἡμῶν διαφωνίας, καίτοι κατόπιν ἑορτῆς διατυποῖ αὐτήν.

Ἡ Α. Θ. Μακαριότης ὑπομιμνήσκει ὅτι καὶ παρὰ τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ πολιτικοῦ πράκτορος τῆς Ἑλλάδος ὑπάρχει τηλεγράφημα, συνιστῶν αἰτήσει τοῦ μακαριωτάτου πατριάρχου Ἀλεξανδρείας, ἵνα παρακληθῶσιν οἱ διαιτηταὶ ὅπως ἀναβάλωσι πᾶσαν περὶ ἐκλογῆς ἀπόφασιν, ἀντιθέτως πρὸς τὰ ὑπὸ τοῦ ἐν Κύπρῳ προξένου τῆς Ἑλλάδος συνιστώμενα.

Ἐπὶ τούτοις, ἀναγνωσθέντων τῶν ὑπὸ τῆς Α. Θ. Παναγιότητος μνημονευθέντων τηλεγραφημάτων καὶ ἐγγράφων καὶ τῶν γενομένων τηλεγραφικῶν ἀπαντήσεων, ἤτοι τῶν ὑπ' ἀρ πρωτ. 1725 *τριῶν ἐκ Κύπρου τηλεγραφημάτων καὶ τῆς ὑπὸ τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν πρωτ. καὶ χρονολ* 19 *Φεβρουαρίου πρὸς τὸν μητροπολίτην Κυρηνείας τηλεγραφικῆς ἀπαντήσεως· τῶν ὑπ' ἀρ. πρωτ.* 1726 *δύο τηλεγραφημάτων ἐκ Κύπρου· τοῦ ὑπ' ἀριθ. πρωτ.* 1727 *τηλεγραφήματος τοῦ μητροπολίτου Κιτίου καὶ τῆς εἰς αὐτὸ ἰδιωτικῆς ἀπαντήσεως τῆς Α. Θ. Παναγιοτητος τῶν ὑπ' ἀριθ. πρωτ.* 1175 *καὶ* 1728 *γραμμάτων τοῦ μητροπολίτου Κιτίου· τοῦ ὑπ' ἀριθ. πρωτ.* 1714 *γράμματος τῶν Βουλευτῶν καὶ λοιπῶν προκρίτων· τοῦ ὑπ' ἀριθ. πρωτ.* 1728 *γράμματος τῆς ἐπιτροπείας τοῦ ἐν Λάρνακι γενομένου συλλλαλητηριου· τοῦ ὑπ' ἀριθ. πρωτ.* 1399 *ὑπομνήματος τῶν Βουλευτῶν καὶ τῶν διὰ τὴν ἐκλογὴν ἀρχιεπισκόπου γενικῶν ἀντιπροσώπων· καὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. πρωτ.* 1728 *καὶ χρονολ.* 20 *Φεβρουαρίου τηλεγραφικῆς ἀπαντήσεως πρὸς τὸν μητροπολίτην Κιτιου καὶ τοὺς ὁπαδοὺς αὐτοῦ· τοῦ ὑπ' ἀριθ. πρωτ.* 1729 *ψηφίσματος τῶν ἐν Ἀθήναις κυπρίων σπουδαστῶν μετὰ τοῦ ὑπὸ τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν πρωτοκόλλου ὑπομνήματος τοῦ Γ. Σ. Φραγκούδη, προέδρου τοῦ ἐν Ἀθήναις «Πατριωτικοῦ Συνδέσμου τῶν Κυπρίων» τῆς τελευταίας πρὸς τοὺς μητροπολίτας Κιτίου καὶ Κυρηνείας τηλεγραφικῆς ἀπαντήσεως ὑπ' ἀριθ. πρωτ.* 1730 *καὶ χρονολ.* 22 *Φεβρουαρίου· καὶ τοῦ τελευταίου ὑπ' ἀριθ. πρωτ* 1916 *γράμματος τοῦ μητροπολίτου Κυρηνείας. Μετὰ τὴν ἀναγνωσιν πάντων τούτων, τῆς Α. Θ. Παναγιότητος ἀνακινωσαμένης, ὅτι σήμερον ἐλήφθη νεώτερον τηλεγράφημα ἐκ Λευκωσίας ὑπ' ἀριθ. πρωτ.* 1731, *ἀναγιγνώσκεται τοῦτο, φέρον τρεῖς ὑπογραφὰς καὶ ἔχον ἐπὶ λέξει ὧδε· «Συνεδρίασαμεν ἁρμοστῆ. Κιτιακοὶ προΰτειναν νέας ἐκλογάς ὑπὸ ἔλεγχον κυβερνήσεως· ἀπεκρούσαμεν πᾶσαν προτασιν ἐκτὸς διαιτητικῆς ἀποφάσεως. Συνεννοησις ἀ.έφικτος. Ἀναμένομεν ἐκλογὴν αὐτοθεν. Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ τηλεγραφήματος τούτου, ἡ Α. Θ. Παναγιοτης ἐπήγαγεν·*

Ἐκ τοῦ τηλεγραφήματος τούτου ἐξάγεται ὅτι ὁ ἁρμοστὴς, ἀφοῦ κατ' ἰδίαν ἐνήργησε παρ' ἑκατέρᾳ τῶν μερίδων, προσεκάλεσε τοὺς ἀρχηγοὺς αὐτῶν καὶ εἰς κοινὴν σύσκεψιν, ἡ ὁποία ἐπίσης εἰς οὐδὲν ἀποτέλεσμα κατέληξεν, καὶ ἑπομενως διὰ μυριοστὴν φορὰν ἀποδεικνύεται ὅτι οὐδὲν εἶναι δυνατὸν ἵνα γένηται ἐπιτοπίως πρὸς λύσιν τοῦ ζητήματος.

Ἡ Α. Θ. Μακαριότης· Φαίνεται ὅτι ἡ Ἀγγλικὴ κυβέρνησις δὲν ἀπηλπίσθη ἔτι, οὐδ' ἐξήντλησε τὰς ἐνεργείας αὐτῆς, τὰς ὁποίας ἴσως ἰδιαιτέρως θὰ συνεχίσῃ.

Ἡ Α Θ. Παναγιότης· Ἐκ τοῦ ἀνωτέρω τηλεγραφήματος ἐξάγεται, ὅτι ἐξήντλησεν αὐτὰς, ἄλλως τε τί εἶναι δυνατὸν νὰ ἐνεργήσῃ, ἀφοῦ ἡ μὲν μία μερὶς, ἡ κοπτομένη ὅτι δῆθεν ἀθετεῖται τὸ αὐτοκέφαλον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου διὰ τῆς ἀποφασεως ἡμῶν προκαλεῖ τὴν κυβέρνησιν ἵνα ἐπέμβῃ εἰς ζήτημα ἐκκλησιαστικὸν χορηγοῦσα αὐτῇ τῷ δικαίωμα τῆς ἐξελέγξεως τῶν ἐκλογῶν, ἡ δὲ ἄλλη μερὶς ἐμμενει εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῆς διαιτητικῆς ἀποφάσεως.

Ἡ Α. Θ Μακαριότης· Δὲν φαίνεται ὅτι ζητοῦσιν ἐπέμβασιν, ἀλλ' ἁπλῶς ἐποπτείαν τῆς κυβερνήσεως ἐπὶ τῶν προταθεισῶν νέων ἐκλογῶν.

Ἡ Α Θ. Παναγιότης· Διδομένου τοῦ δικαιώματος τούτου, ἅμα ἐπέλθῃ διαφωνία ἡ συγκρουσις, ἡ κυβέρνησις ὡς ἐπόπτις θὰ λυσῇ αὐτήν· ἄλλως εἰς τί θὰ χρησιμεύσῃ ἡ ἐποπτεία τῆς κυβερνήσεως. Ἐπειδὴ δὲ μεταξὺ τῶν ἀντιπροσώπων ἐκλέγονται καὶ κληρικοὶ, ὅπου ἐπίσης θὰ ἔχῃ τὸν ἔλεγχον ἡ κυβέρνησις, νομίζω ὅτι ἐκ πατριαρχικῆς ὀφειλετικῆς προνοίας δὲν δυνάμεθα ν' ἀποδεχθῶμεν τοιοῦτον ἔλεγχον ἢ ἐποπτείαν. Ἐν τῇ ἀφηγήσει τῶν μεταξὺ τῆς προηγουμένης καὶ τῆς σημερινῆς συνεδριασεως γενομένων ἐλησμονησα ν' ἀναφέρω, ὅτι, ἐκ τῶν προταθέντων ὑποψηφίων, πρὸς τῷ Ἀρχιεπισκοπῳ Κυριακουπόλεως, παρῃτήθη καὶ ὁ μητροπολίτης Μελείκιος. Ἐὰν ἐγκριθῇ, νὰ συμπληρώσωμεν τοὺς ὑποψηφίους διὰ τοῦ ἡγουμένου τῆς μονῆς Κύκκου Γερασίμου, τελειοφοίτου τῆς ἐν Χαλκῇ Θεολογικῆς Σχολῆς, καὶ τοῦ μητροπολίτου Διδυμοτείχου Φιλαρέτου, ἀλλοτε καθηγητοῦ τῆς Θεολογ Σχολῆς, ἤδη δὲ πρεσβύτου καὶ ἀνδρος ἱκανοῦ. Τῶν προταθεντων ὑποψηφίων, μετ' ἀνταλλαγὴν σκέψεων, δεκτῶν γενομένων, ἐνεκρίθη ἅμα, προτασει τῆς Α. Θ. Παναγιοτητος, ἵνα δι' ἐπιστολῆς πρὸς τοὺς μητροπολιτας Κιτίου καὶ Κυρηνείας ἐκτεθῶσι τὰ μέχρι τοῦδε ἀπὸ τῆς τελευταίας πρὸς αὐτοὺς ἐπιστολῆς λαβοντα χώραν, τοὺς λόγους τοὺς δικαιολογοῦντας τὴν πρᾶξιν τῆς Διαιτησίας καὶ τὴν συμπλήρωσιν τῶν ὑποψηφίων, καὶ ἐν τέλει δηλωθῇ ὅτι ἡ διαιτησία ἐμμενει εἰς τὰ ὑπ' αὐτῆς ἀποφασισμένα· ἀνάλογος δ' ἐπιστολὴ γένηται καὶ τῷ μακαριωτάτῳ πατριάρχῃ Ἀλεξανδρείας, τοσοῦτο μᾶλλον, καθοσον, ὡς ἐπήγαγεν ἡ Α Θ Παναγ παρὰ τῇ Α. Μακαριότητι καὶ ἄλλοι ἐνέργειαι γινονται καὶ ὑποδεικνύεται αὐτῷ τὸ κ κὸν τῆς ἐκ τῆς διαιτησίας ἀποχωρήσεως αὐτῆς. Συναμα δ' ἐνεκρίθη ἵνα γένηται τοῖς μητροπολιταις Κιτίου καὶ Κυρηνειας καὶ το ἀκολουθον τηλεγράφημα. «Λαβόντες πάντα τὰ σταλέντα ἡμῖν ἀμφοτέρωθεν, ἐμμένομεν στερρῶς εἰς ὅ,τι ἀπεφασισαμεν, μηδαμῶς κλονισθέντες ἐξ αὐτῶν. Ἐπειδὴ δὲ οἱ δύο τῶν ὑποψηφίων παρῃτήθησαν, σὺν τῷ Κωνσταντινίδῃ προσλαμβανομεν μητροπολίτην Διδυμοτείχου Φιλάρετον καὶ ἡγουμενον Κύκκου Γεράσιμον. Ταχυδρομικῶς καθέκαστα.»

† ὁ Κ]πόλεως *ΙΩΑΚΕΙΜ*
† ὁ Ἱεροσολύων *ΔΑΜΙΑΝΟΣ.*

Ἕκτη συνεδρίασις τῆς περὶ τοῦ ἀρχιεπισκοπικοῦ ζητήματος Κύπρου πατριαρχικῆς διαιτησίας.

Σήμερον, τῇ 26 Μαρτίου 1902, παρόντων τῆς Α. Θ. Παναγιοτητος τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου κυρίου Ἰωακείμ καὶ τῆς Α. Θ. Μακαριότητος τοῦ πατριάρχου Ἱεροσολυμων κυρίου Δαμιανοῦ καὶ τοῦ χρέη γραμματέως ἐκπληροῦντος ἀρχιμ. Φωτίου, ἐν πρώτοις ἀναγινώσκεται καὶ ἐγκρίνεται τὸ πρακτικὸν τῆς προηγουμένης συνεδριάσεως 8 Μαρτίου.

Ἀκολούθως ἡ Α. Θ. Μακαριότης εἶπε: Μετὰ τὴν τελευταίαν συνεδρίασιν, ἧς τὸ πρακτικον ἤδη ἀνεγνώσθη, ἔλαβον χώραν τὰ ἑξῆς: Ἡ μὲν ἀποφασισθεῖσα ἐπιστολὴ πρὸς τοὺς Μητροπολίτας Κιτίου καὶ Κυρηνείας ἐστάλη ἤδη. Ἐν τῷ μεταξὺ δὲ ἐλήφθη γράμμα τοῦ Μητροπολίτου Κιτίου, δι' οὗ ἐζήτει διασαφήσεις εἰς ἀπάντησιν ἰδιωτικοῦ ἐκ μέρους μου πρὸς αὐτὸν τηλεγραφήματος, ἀλλ' εἰς τοῦτο δὲν ἀπήντησα. Ἐν τῷ μεταξὺ παρουσιάσθησαν οἱ δύο ἀντιπρόσωποι τῆς Κύπρου, ἐντολὴν ἔχοντες, ἵνα προσπαθήσωσι νὰ πείσωσιν ἡμᾶς ὅπως προσχωρήσωμεν εἰς τὴν ὀχλαγωγικῶς ἐκφραζομένην ἐπιθυμίαν αὐτῶν περὶ διεξαγωγῆς τῆς ἐκλογῆς ἐν Κύπρῳ. Ὁ εἷς τούτων Θ. Γ. Μορίδης ἀναχωρήσας ἐκ Κύπρου μετέβη εἰς Ἀλεξάνδρειαν, ἵνα μετὰ τοῦ ὁρισθέντος ἑτέρου συναδέλφου αὐτοῦ, τοῦ ἐκεῖ διαμένοντος, ἔλθωσιν ὁμοῦ ἀλλ' ἀσθενήσαντος ἐκείνου διωρίσθη εἰς ἀντικατάστασιν αὐτοῦ ὁ ἐν Ἀθήναις Γ. Σ. Φραγκούδης, ὅστις ἐνήργησε τὸ ἐν Ἀθήναις συλλαλητήριον τῶν Κυπρίων κατὰ τῆς ἡμετέρας πράξεως. Τὸ πληρεξούσιον τοῦ Γ. Μορίδου κατετέθη, τὸ τοῦ συναδέλφου δὲ αὐτοῦ δὲν ἔφθασεν ἔτι. Ὡς ἐκ τοῦ πληρεξουσίου ἐξάγεται, δὲν ἔλαβον ἐντολὴν ὡρισμένως διὰ τὴν πατριαρχικὴν διαιτησίαν, ἀλλὰ γε ικῶς νὰ ἐνεργήσωσι παρὰ παντὶ ἁρμοδίῳ, δὲν ἔχει δὲ τοῦτο καὶ οὐδεμίαν ἐπικύρωσιν. Ἦλθον ἀμφότεροι παρ' ἐμοὶ, εἶπον πολλὰ περὶ τοῦ ζητήματος, ἀλλ' ἀνίσχυρα πρὸς πλήρωσιν τοῦ ποθου αὐτῶν, ἵνα ἐκλεγῇ ἀρχιεπίσκοπος ὁ μητροπολίτης Κιτίου, διοτι οὐδεμιαν, ὡς ἐκ τῶν λογων αὐτῶν ἐξάγεται, ἑτέραν ἐντολὴν ἔχουσιν ἢ νὰ ἐπιτύχωσι τὴν ἐκλογὴν ταύτην. Ἀνταταχθησαν εἰς τοὺς λόγους αὐτῶν ἐπιχειρήματα ἰσχυρὰ καθ' ὅλα τὰ σημεῖα, ἀλλ' αὐτοὶ ἀτραδαντως ἐμμένουσιν εἰς τὰς ἰδέας αὐτῶν καὶ ζητοῦσιν ἵνα ἐξευρεθῇ τροπος πρὸς διεξαγωγὴν τῆς ὑποθέσεως κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν αὐτῶν. Μεταξὺ ἄλλων ὑπέβαλον καὶ τὰ ἑξῆς: Ἐβολιδοσκόπησαν ἂν δεν ἦτο καλὸν νὰ μεταβῇ ὁ πατριαρχης Ἀλεξανδρειας εἰς Κύπρον πρὸς συγκροτησιν Συνόδου καὶ ἀποπερατωσιν τῆς ὑποθέσεως, εἰς ἀπάντησιν δὲ ὑπεδείχθη αὐτοῖς τὸ δύσκολον τοῦ πραγματος καὶ τὸ ἀλισοτελές.

ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΟΠΟΙΕΙΟΝ
Δ. ΔΙΑΛΕΚΤΟΥ
ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ

ΖΗΤΗΣΑΤΕ τὰ μόνα ἐξέχοντα οἰνοπνευματώδη ποτὰ ὡς κατὰ τοὺς ἀρίστους οἴνους τοῦ ἐν Λευκωσίᾳ Ἐργοστασίου μου.

Ἐγγυῶμαι τοὺς οἴνους μου ὅτι οὐδέποτε ξυνίζουσιν ὅπου καὶ ἂν ταξειδεύσωσι καὶ μέχρι τελείας ἐξοδεύσεώς των εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἀγοραστῶν

Πωλήσεις λιανικῶς καὶ χονδρικῶς.

Δημ. Διαλεκτός.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Ἀξιότιμε Κύριε,

ΟΙ ΥΠΟΦΑΙΝΟΜΕΝΟΙ κληρονόμοι τοῦ ἀποβιώσαντος **Κ. Λ. Δραγομάνου** ἐκ Λευκωσίας, διὰ τοῦ παρόντος δηλοῦμεν ὅτι ἅπασα ἡ κινητή τε καὶ ἀκίνητος περιουσία τοῦ ἀποβιώσαντος πατρός μας ἀνήκει εἰς τὴν πλήρει κυριότητα τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν **Γεωργίου** καὶ **Εὐέλθοντος Κ. Δραγομάνου,** οἵτινες ἀναλαμβάνουσιν ἁπάσας τὰς ὑποχρεώσεις καὶ δικαιώματα τῆς περιουσίας ἐξακολουθοῦντες τὰς ἐργασίας τοῦ καταστήματος τοῦ μακαρίτου πατρός μας δι' ἰδίον των λογαριασμὸν ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν

Κ. Λ. ΔΡΑΓΟΜΑΝΟΣ ΚΑΙ ΥΙΟΙ

Ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 7)20 Νοεμβρίου (εν)

(Ὑπογ.) **Δωροθέα Μ. Τυμβίου**
Μαρία Κ. Εὐθυμιάδου.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Ἀξιότιμε Κύριε,

ΟΙ ΥΠΟΦΑΙΝΟΜΕΝΟΙ συμφώνως πρὸς τὴν ἄνωθι δήλωσιν, λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωσταποιήσωμεν ὑμῖν ὅτι ἀνελάβομεν ἁπάσας τὰς ὑποχρεώσεις καὶ δικαιώματα τοῦ ἐν Λευκωσίᾳ Καταστήματος τοῦ ἀποβιώσαντος πατρὸς ἡμῶν καὶ θέλομεν ἐξακολουθήσει τὰς αὐτὰς ἐργασίας ὑφ' ἣν καὶ μέχρι τοῦδε ἐπωνυμίαν καὶ ὑπογραφὴν

Κ. Λ. ΔΡΑΓΟΜΑΝΟΣ ΚΑΙ ΥΙΟΙ

Κολακευόμεθα νὰ πιστεύωμεν ὅτι θὰ ἐξακολουθήσητε ἀπονέμοντες καὶ πρὸς ἡμᾶς ἣν καὶ πρὸς τὸν ἀποβιώσαντα πατέρα μας ἐμπιστοσύνην.

Διατελοῦμεν μεθ' ὑπολήψεως
Γ. Κ. ΔΡΑΓΟΜΑΝΟΣ
ΕΥ. Κ. ΔΡΑΓΟΜΑΝΟΣ

Ὁ κ. Γ. Κ. Δραγομάνος θέλει ὑπογράφει.
Ὁ κ. Εὐ. Κ. Δραγομάνος » »

Ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 7)20 Νοεμβρ. 1907.

ΜΑΘΗΜΑΤΑ
ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΚΑΙ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗΣ

Ὁ κ. Ρενὲ Δελαπὸρτ (René Delaporte) καθηγητὴς ἐν τῷ Γυμνασίῳ, ἄρχεται τυλλογικῶν παραδόσεων τῆς Γαλλικῆς γλώσσης καὶ τῆς Λογιστικῆς μετ' ἐλαχίστου ἀριθμοῦ μαθητῶν 8 πρὸς 5 σελλ. ἕκαστον κατὰ μῆνα.

1η. Σειρὰ (Μαθήματα 2ου βαθμοῦ). Δευτέρα, Τρίτη καὶ Παρασκευή.

2α. Σειρὰ (Μαθήματα δι' ἀρχαρίους) Τρίτη, Πέμπτη καὶ Σάββατον ἑσπέρας ὥρα 7—8.

Λογιστικὴ καὶ Ἐμπορία

Κατὰ Τρίτην—Πέμπτην, Σάββατον ἀπὸ τῆς 8—9 μ. μ.

Ἡ διδασκαλία θὰ γίνηται ἐν τῇ κατοικίᾳ τοῦ κ. Δελαπὸρτ καὶ ἐπὶ προπληρωμῇ.

Διὰ μαθήματα ἰδιαίτερα εἰς ἕνα ἢ πλείονας μαθητὰς ἐπὶ ἰδιαιτέρᾳ συμφωνίᾳ.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ
ΑΓΟΡΑ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

Σῖτος τὸ κοιλὸν	γρ.		38—42
Κριθὴ »	»		27—30
Βρόμη »	»		18
Ὄροβος »	»		44—46
Ἄνισον ἡ ὀκὰ	»		6
Λινόσπορος »	»		25/4
Κουκκία ξ. »	»		13/4
Σταφ. μαῦρ. »	»		21/2
» βραστοὶ »	»		21/4
Γεώμηλα »	παρ.		40—60
Κρόμμυα »	»		22
Ἐλαια ἐντόπ. ἡ λίτρα	γρ		18—20
» ξενα »	»	»	22—23
Βάμβαξ »	»		25—26
Μαλλία »	»		25—26
Οἶνοι τὸ γομάρι	»		160—180
Κουμανδαρία »	»		200—250
Ρακὴ σούμα 20β. ἀκ.	»		3 1/2

(Ὅλα μὲ λίραν Ἀγγλίας γρ. 182)

ΤΥΠΟΙΣ «ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ»
Ε. Κ. ΠΕΤΡΙΔΟΥ ΚΑΙ Σίας

ΗΜΙΦΥΛΛΟΝ "ΚΥΠΡΙΑΚΟΥ ΦΥΛΑΚΟΣ"

Ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 17ῃ Νοεμβρίου 1907.

ΜΩΑΜΕΘΑΝΟΙ ΤΑΡΑΞΙΑΙ ΕΝ ΛΕΥΚΑ

Τῇ π. ἑβδομάδι ἐξεδηλώθησαν ἐν Λεύκᾳ συμπτώματα ὑποκαίοντος θρησκευτικοῦ φανατισμοῦ παρὰ τοῖς ἐν Λεύκᾳ Μωαμεθανοῖς, ἅτινα οὐδεμίαν θὰ εἶχον σημασίαν ἂν περιωρίζοντο εἰς τοὺς εὐαρίθμους ταραξίας καὶ δὲν ἐπεδοκιμάζοντο δημοσίᾳ καὶ ὑπὸ τῶν πολλῶν μωαμεθανῶν τῆς κωμοπόλεως ἐκείνης. Πρὸ εἴκοσιν ἡμερῶν εἶχε γίνῃ ἀπόπειρα ἐμπρησμοῦ τοῦ καταστήματος τοῦ κ. Ἠσαΐου χ: Ἰωάννου, τεθέντος ἐν νυκτὶ πυρὸς διὰ πετρελαίου ὅπερ ἐγκαίρως κατεσβέσθη. Τῇ προπαρελθούσῃ Δευτέρᾳ μεθυσθέντες τινὲς ταραξίαι προὐκάλουν ἐν μέσῃ ὁδῷ πάντα διαβάτην χριστιανὸν καὶ ἀναιτίως ἐπετέθησαν κατὰ παρεπιδημοῦντος ἐκεῖ ὀδοντιάτρου, χωρὶς οἱ ἀπαθῶς θεώμενοι μωαμεθανοὶ νὰ ἐπιπλήξωσι τοὺς ταραξίας ἢ νὰ βοηθήσωσι τὴν ἀστυνομίαν, ἥτις μὴ οὖσα ἐπαρκῶς ἰσχυρὰ πρὸς ταχεῖαν καταστολὴν τοῦ κινήματος ἠναγκάσθη νὰ μετέλθῃ ἠπίαν συμπεριφορὰν ἵνα μὴ ἐκθέσῃ τὴν ἀδυναμίαν καὶ ἀνεπάρκειαν αὐτῆς διαγνοῦσα τὸν γενικὸν χαρακτῆρα τοῦ κινήματος. Ἐν καφενείῳ πλήθοντι μωαμεθανῶν θαμώνων πάσης τάξεως οἱ 2—3 ταραξίαι προὐκάλουν πάντας εἰς αὐτὸ εἰσερχόμενον χριστιανὸν ἀπειλοῦντες ὅτι «*θὰ σφάξουν τοὺς ἀπίστους*», ὅτι «ἔπρεπε νὰ ἀφήσωσιν νὰ καῶσι τὰ καταστήματα τῶν χριστιανῶν ἐν Λεύκᾳ, ὅτι οἱ γκιαούρηδες *ἐσήκωσαν κεφαλὴν καὶ πρέπει νὰ τοὺς τὴν κόψουν* καὶ ἄλλα παρόμοια· πόσον ὅμως αἱ ἀπειλαί των ἀνταπεκρίνοντο πρὸς τὸ θάρρος των ἐγένετο δῆλον ὅτε χριστιανός τις ἀπειλούμενος προὐκάλεσεν αὐτοὺς νὰ τὸν κτυπήσωσιν ἵνα τοῖς δείξῃ ὅτι δὲν εἶναι ἱκανοὶ νὰ πραγματοποιήσωσι τὰς ἀπειλάς των.

Ὀφείλομεν ἐντούτοις νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι οἱ πρόκριτοι πάντες τῆς μωαμεθανικῆς κωμοπόλεως ἀπεδοκίμασαν τὴν συμπεριφορὰν τῶν ταραξιῶν καὶ διεβεβαίωσαν τοὺς προκρίτους ἐν αὐτῇ περὶ τῆς ἀδιαταράκτου ἀγάπης καὶ ἐκτιμήσεως ἥτις ἐτηρήθη πάντοτε μεταξὺ τούτων ἐν Λεύκᾳ ἐν τελείᾳ ἀμοιβαιότητι. Ἀπὸ κοινοῦ ἀμφότερα τὰ μέρη ὑπέγραψαν καὶ ὑπέβαλον τῇ Α. Ε. τῷ Μ. Ἁρμοστῇ ὑπόμνησιν σφοδρᾶς ἀποδοκιμασίας κατὰ τῶν ταραξιῶν καὶ τὴν διαβεβαίωσιν ὅτι θὰ παράσχωσι πᾶσαν συνδρομὴν πρὸς τὴν ἀστυνομίαν ὅπως ἀποκαταστήσῃ πλήρῃ τὴν ἡσυχίαν καὶ τὴν ἐμπιστοσύνην ἐν Λεύκᾳ μεταξὺ μωαμεθανῶν καὶ ἑλλήνων.

Τοὺς ταραξίας καταγγελθέντας ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας τὸ δικαστήριον κατεδίκασε λίαν ἐπιεικῶς εἰς πρόστιμον ὀλίγων μόνων σελλινίων, μὴ θελήσαν φαίνεται νὰ ἀποδώσῃ πίστιν εἰς τὴν κατηγορίαν, ἀφοῦ ἕλληνες συνήγοροι οἱ κ.κ. Πασχάλης Κωνσταντινίδης καὶ Ν. Χρυσαφίνης ὑπερήσπιζον ἐνώπιόν του τοὺς ἀπειλοῦντας σφαγὰς καθ' Ἑλλήνων.

Εἶναι ἀληθὲς ὅτι τὸ μουσουλμανικὸν φανατισμὸν ἐξέκαυσεν ἐλεεινὴ δημοκοπία καὶ ἰδιοτέλεια ὠθουμένη καὶ καθοδηγουμένη πάλιν οὐχὶ ἀπὸ μωαμεθανικῶν κέντρων ἐν Λευκωσίᾳ. Κατὰ τρόπον κακοηθέστατον ὑποθάλπεται καὶ διερεθίζεται τὸ μωαμεθανικὸν στοιχεῖον κατὰ τοῦ ἑλληνικοῦ καὶ μάλιστα κατὰ μοίρας αὐτοῦ πρὸς κομματικὴν κυρίως κερδοσκοπίαν τῶν ἐχόντων ἀνάγκην τῆς ὑποστηρίξεως τοῦ μωαμεθανικοῦ στοιχείου πρὸς σκοποὺς ὅλως ἰδιοτελεῖς.

Οἱ πρόκριτοι μωαμεθανοὶ ἔδειξαν ὅτι ἀποδοκιμάζουσι τὴν ταχτικὴν ταύτην πρὸς τὸ συμφέρον αὐτὸ τοῦ Μωαμεθανικοῦ στοιχείου, ὅπερ διατελοῦν ἐν μειονότητι 5 : 1 θὰ περιέλθῃ εἰς δυσχερεστάτην θέσιν ἂν ἡ ἑλληνικὴ πλειονότης ἤθελεν ἀποφασίσει νὰ προβῇ εἰς ἀντίποινα.

Οἱ Ἕλληνες κάτοικοι τῆς νήσου ἐπεδείξαντο πάντοτε καὶ ἐπὶ τῆς ἀγγλικῆς κατοχῆς συμπεριφορὰν ἄμεμπτον οὔτε τὰ προσωπικὰ οὔτε τὰ ἐθνικὰ καὶ θρησκευτικὰ φρονήματα τῶν μωαμεθανῶν συμπολιτῶν καὶ κατ' ἐλάχιστον προσβαλόντες, καθήκον ὅθεν ἔχουσι καὶ αὐτοὶ τὸν αὐτὸν νὰ ἐπιδεικνύωσι πρὸς αὐτὰ σεβασμὸν μὴ προσέχοντες εἰς κακοβούλους καὶ ἰδιοτελεῖς συκοφαντίας καὶ διαβολάς.

Ἕλληνες καὶ Μωαμεθανοὶ κοινὸν καὶ ἀδιαίρετον συμφέρον ἔχομεν ὅπως ἡ νῆσος αὕτη προάγηται ὑλικῶς, πνευματικῶς καὶ ἠθικῶς, καὶ ἐν ὁμονοίᾳ καὶ ἀμοιβαίᾳ ἐμπιστοσύνῃ καὶ πρὸς τοῦτο ἔτεινεν ἅπασα ἡ πολιτεία τῶν Ἑλλήνων ἀντιπροσώπων τῶν τελευταίων νομοθετικῶν περιόδων, ὅτε βάσκανος δαίμων ἐπῆλθε νὰ ταράξῃ τὴν μόλις ἀποκαταστᾶσαν μεταξὺ τῶν δύο στοιχείων εἰλικρινῆ σύμπραξιν ἐν τῷ Νομοθετικῷ καὶ ἐκτὸς αὐτοῦ, ἧς ταχέως ἐξεδηλώθησαν τὰ ἀγαθὰ ἀποτελέσματα.

ΠΕΡΙΟΔΕΙΑ ΤΗΣ Α. Ε. ΤΟΥ Μ. ΑΡΜΟΣΤΟΥ ΑΝΑ ΤΗΝ ΕΠΑΡΧΙΑΝ ΛΑΡΝΑΚΟΣ

Ἡ Α. Ἐξοχότης ἀπὸ τῆς παρελ. ἑβδομάδος περιοδεύει ἀνὰ τὴν γείτονα ἐπαρχίαν Λάρνακος, ἧς αἱ φιλοπάτριδες κοινότητες διὰ τῶν ἐνθουσιωδῶν αὐτῶν διδασκάλων καὶ ἱερέων πρὸ παντὸς ἄλλου αἰτήματος διαδηλοῦσι ζωηρῶς καὶ ἐντόνως τοὺς ἐθνικοὺς πόθους αὐτῶν. Ἐν τῷ χωρίῳ Μαρωνίῳ ἅπασα ἡ κοινότης ἐξῆλθεν εἰς προϋπάντησιν τῆς Α. Ἐξοχότητος προπορευομένου τοῦ αἰδεσιμ. ἐφημερίου χ: Παπᾶ Γεωργίου φέροντος μεγάλην ἑλληνικὴν σημαίαν καὶ ἑπομένων τῶν μαθητῶν μετὰ τοῦ διδασκάλου αὐτῶν κ. Ἀνικήτου Δοΐζου ὅστις καὶ προσεφώνησεν αὐτὴν ὡς ἑξῆς:

Ἐξοχώτατε,

Ἐξ ὀνόματος τῆς Ἑλληνικῆς κοινότητος τοῦ χωρίου τούτου προσφωνῶ ὑμῖν· καλῶς ἤλθετε» καὶ διερμηνεύω τὸ ἀπεριόριστον σεβασμὸν καὶ τὴν ἐκτίμησιν αὐτῆς πρὸς τὸ πρόσωπον Ὑμῶν, ἐν ᾧ ἡ νῆσος ἡμῶν εὗρεν ἄριστον καὶ εὐγενέστατον συνήγορον τῶν δικαίων καὶ τῶν ἀναγκῶν αὐτῆς, εὐπρεπέστατον δὲ ἀντιπρόσωπον τοῦ Γαληνοτάτου Βρεττανοῦ Ἄνακτος.

Τὰ αἰτήματα ἡμῶν ὑποβληθήσονται ἐγγράφως, προφορικῶς δὲ αἰτοῦμαι τὴν ἄδειαν ἵνα διαλαλήσω τὸ πρώτιστον καὶ σπουδαιότατον πάντων, ἵνα καταθέσητε πρὸ τῶν ποδῶν τῆς Α. Μεγαλειότητος τοῦ Σεπτοῦ Ἄνακτος τῆς Μ. Βρεττανίας τὴν ζωηροτάτην ἐκδήλωσιν τῶν ἐθνικῶν ἡμῶν πόθων, διότι ὕψιστον εἰς ἡμᾶς καὶ ποθεινότατον ἀγαθὸν ὑπάρχει μόνον ἡ ἐθνικὴ ἡμῶν ἀποκατάστασις

Ἐπὶ τοιούτῃ προσδοκίᾳ ἀναφωνοῦμεν:

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς Ἐδουάρδος Ζ' Ζήτω!

Τὸ Βρεττανικὸν Ἔθνος Ζήτω!

Ὁ Μ. Ἁρμοστὴς Ζήτω!

Ἡ Ἕνωσις τῆς Κύπρου μετὰ τῆς Μητρὸς Ἑλλάδος Ζήτω!

Ὁ ἐνθουσιώδης ἐφημέριος ἐπέδωκεν ἔγγραφον αἴτημα ὅπως διὰ παντὸς νομίμου δυνατοῦ μέσου ἐπιτευχθῇ ἡ λύσις τοῦ ἀρχιεπισκοπικοῦ ζητήματος συμφώνως τοῖς ἔθεσι καὶ θεσμίοις τῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου, διότι ἄλλως δηλοῦται ὅτι δὲν θὰ ἐπιτραπῇ εἰς δημάδα καλογήρων νὰ ἐμπαίζωσιν Ἐκκλησίαν καὶ λαόν.

Περὶ τὴν δείλην τῆς αὐτῆς ἡμέρας (10 Νοεμβρίου) ἡ Α. Ἐξοχότης μετὰ τῆς συνοδείας ἀφίκετο εἰς τὸ χωρίον Ἀναφωτιά, ὅπου κατὰ τὴν εἴσοδον εἶχε σταθῇ κομψὴ ἐκ μύρτων ἀψὶς μετ' ἐπιγραφῆς «Καλῶς ἤλθετε! Ζήτω ἡ Ἕνωσις!» καὶ ἐπὶ τῆς κορυφῆς ἐκυμάτιζον δύο σημαῖαι ἑλληνικαί.

Εἰς προϋπάντησιν τῆς Α. Ἐξοχότητος ἐξῆλθον οἱ μαθηταὶ μετὰ τοῦ διδασκάλου καὶ πολλοὶ ἐκ τοῦ γείτονος Μαζωτοῦ· ὁ ἄριστος διδάσκαλος κ. Γ. Ι. Γεωργαλλίδης προσειγορεύων τὴν Α. Ἐξοχότητα ἐξῆρε τὴν ἀγαθὴν καὶ θερμὴν Αὐτῆς μέριμναν ὑπὲρ τῆς νήσου καὶ ηὐχαρίστησεν ἐκ μέρους τῆς κοινότητος διὰ τὴν παραχώρησιν τῶν 50 χιλ. λιρῶν ὑπὲρ τοῦ τόπου, παρακαλέσας ἵνα συνεχίσῃ τὰς ἐνεργείας Της μέχρι καταργήσεως ὅλου τοῦ φόρου. Τὸ ἀρχιεπισκοπικὸν ζήτημα, εἶπεν εἶτα, ἀποτελεῖ βαρύτατον ἐφιάλτην ἐπὶ τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ τῆς νήσου καὶ διερμηνεύων παγκύπριον πόθον παρακαλεῖ ὅπως ἡ Κυβέρνησις παράσχῃ τὴν ἀρωγὴν αὐτῆς ἐντὸς τῶν νομίμων ὁρίων πρὸς λύσιν αὐτοῦ.

Περαίνων δὲ θεωρεῖ πᾶς Κύπριος καθῆκον ὕψιστον ὅπως διαδηλοῖ πρὸς τὸν ἀντάξιον ἀντιπρόσωπον τοῦ μεγαθύμου Ἄνακτος τῆς Μ. Βρεττανίας τὸν φλογερὸν πόθον του ὑπὲρ τῆς ἑνώσεως τῆς Κύπρου μετὰ τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ Α. Ἐξοχότης ἀπήντησεν εὐγενῶς ὅτι πᾶσαν θὰ καταβάλῃ προσπάθειαν ὑπὲρ τῆς εὐημερίας καὶ προαγωγῆς τῆς νήσου, δύναται δὲ νὰ εἴπῃ ὅτι ὅσα ἐγένοντο μέχρι τοῦδε ἀγαθὰ εἶναι ἀπαρχὴ μόνον αἰωνιωτέρου μέλλοντος διὰ τὴν νῆσον. «Χαίρω μεγάλως βλέπων ὅτι ὁ λαὸς παρακολουθεῖ καὶ γνωρίζει τὰ ἀγαθὰ ἅτινα παρέχει αὐτῷ ἡ Κυβέρνησις, ἥτις ἐνθαρρύνεται οὕτω ἐν ταῖς προσπαθείαις της ὑπὲρ τῆς νήσου. Μετὰ μεγάλης, εἶπε, λύπης βλέπει τὴν θλιβερὰν θέσιν εἰς ἣν περιῆλθε τὸ Ἀρχιεπισκοπικὸν ζήτημα καὶ ἡ Κυβέρνησις εὐχαρίστως θὰ παράσχῃ τὴν συνδρομὴν αὐτῆς πρὸς λύσιν ἅμα ὡς ζητήσῃ αὐτὴν ὁ λαός.»

ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΑΓΓΛΟΥ ΔΙΚΑΣΤΟΥ

Ἐπὶ τῇ ἀναχωρήσει τοῦ τέως Προέδρου τοῦ Ἐπαρχιακοῦ Δικαστηρίου Λευκωσίας κ. Φ. Πάρκερ ἐπὶ δεκαεπτὰ ὅλα ἔτη προεδρεύσαντος πάντων τῶν Ἐπαρχιακῶν Δικαστηρίων τῆς Νήσου ἐκ περιτροπῆς, ἐγένετο ἀποχαιρετιστήριος συνέλευσις τοῦ δικηγορικοῦ σώματος ἐν τῷ Δικαστικῷ μεγάρῳ προσηγόρευσε δ' αὐτὸν ὁ πρεσβύτατος τῶν δικηγόρων κ. Πασχ. Κωνσταντινίδης, καὶ εἰς τὴν προσηγορίαν ταύτην ἁπάντων ὁ κ. Πάρκερ εὐφραδῶς καὶ συγκεκινημένος ἐξέφρασε τὴν εἰλικρινῆ ἐκτίμησιν καὶ ἀγάπην του πρὸς ἅπαν τὸ Ἑλληνικὸν στοιχεῖον τῆς νήσου καὶ τὸ δικηγορικὸν τῶμα ἰδίᾳ, εἶτα δὲ ἐξηκολούθησεν διερμηνεύοντος τοῦ κ. Ἀχ. Κυριακίδου:

Τὸ Ἀρχιεπισκοπικὸν ζήτημα.

«Ἤλπιζον κατὰ τὴν μακρὰν ἐνταῦθα διαμονήν μου ὅτι θὰ ἴδω τὸς ἐγχωρίους πολιτικὰς καὶ ἐκκλησιαστικὰς μερίδας συμφιλιουμένας καὶ ἐνθρονιζόμενον νέον ἀρχιεπίσκοπον ἐπὶ τοῦ Θρόνου, ὃν πάντες οἱ χριστιανοὶ ὀφείλουσι ν' ἀναγνωρίζωσιν ὡς ἕνα τῶν ἀρχαιοτάτων, ἕνεκα τῶν εἰς Κύπρον κατελθόντων ἀποστόλων Παύλου καὶ Βαρνάβα. Αἰνίττομαι τὴν Αὐτοκέφαλον Ἑλληνικὴν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν τῆς Κύπρου.

«Καταλείπων ὑμᾶς, Κύριοι,—ἐπειδὴ δὲν ἀπευθύνομαι μόνον πρὸς τοὺς δικηγόρους ἀλλὰ καὶ πρὸς πλείστους πολίτας κληρικοὺς καὶ λαϊκούς, ἀνήκοντας εἰς τὴν προμνησθεῖσαν ἔνδοξον καὶ σεβαστὴν Ἐκκλησίαν—ἐκφράζω τὴν τελευταίαν καὶ θερμοτέραν ἀποχαιρετιστήριον εὐχήν, ἵνα αἱ ἐπιτόπιαι διαφοραὶ διευθετηθῶσιν. Μέμνησθε ὅτι ἐν τῇ εἰρήνῃ καὶ τῇ ἑνώσει ἡ ἰσχὺς, καὶ ὅτι, ἐπερχομένης τῆς εἰρήνης θὰ δυνηθῆτε νὰ διαθέσητε πάσας τὰ ἡνωμένας καὶ συντόνους ἐνεργείας ὑμῶν πρὸς ἄλλα σπουδαιότερα ζητήματα καὶ σχέδια πρὸς ἀνάπτυξιν τῶν πόρων τῆς Κύπρου καὶ ποδὸς προαγωγὴν τῆς ὑλικῆς εὐημερίας τοῦ λαοῦ αὐτῆς καὶ ὑμῶν αὐτῶν Μετὰ τὴν ἀναχώρησίν μου δὲ ἐκ Κύπρου ἡ μᾶλλον χαροποιὰ δι' ἐμὲ εἴδησις ἔσται ὅτι τοιαύτη εἰρήνη ἐπεκράτησε καθ' ἅπασαν τὴν νῆσον.

«Καὶ τοσαῦτα μὲν ἠδυνήθην νὰ εἴπω κατὰ τὴν συγκινητικὴν ταύτην στιγμὴν, διότι αἱμάσσει ἡ καρδία μου ἐπὶ τῇ μακρᾷ ἡμῶν ἀναχωρήσει μου, καταλείπων τὴν τοσοῦτον πολυετῆ καὶ εὐτυχῆ ἑστίαν μου.

Οἱ λόγοι μου ἐντούτοις εἶναι πενιχροί, ἐκφρασθήτωσαν δὲ διά τινος λαμπροῦ καὶ περιεκτικοῦ λογίου ἐν τῇ γλώσσῃ ἔθνους, ὅπερ ὑπῆρξεν ἡ πηγὴ παντὸς ὅ τι ὡραῖον καὶ ὑψηλὸν ἐν τῷ πεπολιτισμένῳ κόσμῳ, ἔθνους ὅπερ, καίτοι ὑπόδουλον ἐδίδαξε τοὺς ὑπερηφάνους κατακτητὰς τοῦ Ρωμαίους καὶ ἄλλα μετ' αὐτοὺς ἔθνη κατακτητικὰ τὰς τέχνας καὶ τὰς ἐπιστήμας, ἔθνους ὅπερ ἐνέπνευσε τὸν Βύρωνα καὶ ἠγαπήθη ὑπ' αὐτοῦ καὶ ὅπερ ἀνέστη σήμερον ἐλεύθερον ἀπὸ τῆς τέφρας του ὡς φοῖνιξ.

«**Εὐγενὲς καὶ εὔρωστον ἔθνος,** κατὰ τοὺς ἐμπνευσμένους λόγους τοῦ Μίλτωνος, **ἐξεγειρόμενον τοῦ ὕπνου ὡς ρωμαλέος ἀνὴρ ἀποσείων τὰ δύσλυτα δεσμά του ἢ....ὡς ἀετὸς ἀνανεάζων καὶ διανοίγων τοὺς ἀθαμβεῖς ὀφθαλμούς του πρὸς τὸν μεσουρανοῦντα ἥλιον τῆς ἐλευθερίας».**

«Εἶναι περιττὸν νὰ εἴπω ὅτι αἰνίττομαι λόγιόν τι ἐν τῇ γλώσσῃ τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους.

Αἱ λέξεις ἃς αἰνίττομαι ἀπαντῶσι συνεχῶς ἀναγεγραμμένοι ἐν Ἑλλάδι καὶ ἐν τῇ μείζονι Ἑλλάδι καὶ ποιοῦνται χρῆσιν καὶ αἰγύπτιοι λάτρεις τῆς Ἴσιδος ἐπὶ τῶν τάφων ἀποθιωσάντων φίλων, ὡς ἄγκυρα ἐλπίδος πρὸς τοὺς ἐπιζῶντας φίλους.

Οὕτω, Κύριοι, ἐπὶ τῇ ἀναχωρήσει μου, ἀφίνω ἡμᾶς διὰ τῶν ἑξῆς εὐελπίδων λέξεων «**χαίρετε — θαρρεῖτε!**»

«Ἀποχαιρετίζω ὡσαύτως πάντας τοὺς φίλους καθολικοὺς καὶ ἀρμενίους, ἀνήκοντας ἐπίσης εἰς ἀρχαίας καὶ σεβαστὰς ἐκκλησίας, μεθ' ὧν ἡ συναναστροφή μου ὑπῆρξε πάντοτε εὐχάριστος!

ΤΙΜΗΤΙΚΟΝ ΔΕΙΠΝΟΝ

Τῇ ἑσπέρᾳ τῆς π. Τετάρτης παρετέθη τιμητικὸν δεῖπνον παρὰ τοῦ δικηγορικοῦ σώματος ἐν τῷ Ξενοδοχείῳ «Τρώδος», οὗτινος ἡ αἰθουσα ἦν φιλοκάλως κεκοσμημένη δι' ἀγγλικῶν καὶ ἑλληνικῶν σημαιῶν.

Συμποσιάρχης, ἦν ὁ ἔντιμ. δικηγόρος τοῦ Στέμματος, ὅστις προσεφώνησε πρῶτος τὸν κ. Πάρκερ καὶ εἶτα ἔδωκε τὸν λόγον κατὰ τάξιν ἀρχαιότητος πρὸς τοὺς συνδαιτημόνας. Ὡς μᾶλλον ἐνδιαφέρουσαν παραθέτομεν ὧδε τὴν πρόποσιν τοῦ ἐγκρίτου πολιτευτοῦ κ. Θ. Θεοδότου.

«Μεθ' ὅσα εἶπον οἱ ἔντιμοι προλαλήσαντες οὐδὲν μένει νὰ εἴπω περὶ τῆς δικαιοσύνης ὡς πρὸς τὸν κ. Πάρκερ. Ἂς μοὶ ἐπιτραπῇ διὰ τοῦτο νὰ φέρω τὸν λόγον ἐπὶ ἄλλο θέμα, οὗτινος λίαν εὐγλώττως ἥψατο ἐν τῇ σημερινῇ ὁμιλίᾳ του ὁ εὐγενὴς βρεττανός.

«Ἐν τῷ ἐγκωμίῳ του πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν φυλὴν ἐξήρθη εἰς ἀληθῆ λυρισμὸν συγκινήσας πάντας ἡμᾶς καὶ συναρπάσας εἰς ὑψηλοὺς καὶ ἐκπάγλους ὁρίζοντας τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ ὑψηλοῦ.

«Εἶναι παρήγορον εἰς λαὸν ἐργαζόμενον καὶ μοχθοῦντα ὑπὲρ τῶν δικαίων καὶ τῶν πόθων του, ὅτι ἀναγνωρίζονται οὗτοι παρὰ λειτουργοῦ τῆς Θέμιδος καὶ ἐπὶ τῇ ἁπλῇ τούτων ἀναγνωρίσει ὁ Κυπριακὸς λαὸς ἔσται εὐγνώμων πρὸς τὸν ἔντιμον θεμιστοπόλον Βρεττανὸν κ. Πάρκερ, διερμηνεύσαντα οὕτω εὐγενῶς τὴν εὐγένειαν καὶ μεγαλοφροσύνην αὐτοῦ τοῦ Βρεττανικοῦ ἔθνους.

«Ἡ πολιτικὴ τοῦ τόπου τούτου ἔχει ἓν πρόγραμμα κύριον οὗτινος πρώτιστος σκοπὸς εἶναι ἡ ἐθνικὴ του ἀποκατάστασις, ἡ εἰλικρινὴς δὲ ἀναγνώρισις τῶν δικαίων τῆς Κύπρου παρὰ τοῦ κ. Πάρκερ ἐνισχύει ἔτι μᾶλλον ἡμᾶς εἰς τὸν ἀγῶνα καὶ παρέχει τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ στεφθῇ οὗτος ὑπὸ ἐπιτυχίας ἐν τέλει διότι τὸ δίκαιον αὐτοῦ πάντως θὰ κατισχύσῃ παντὸς ἀντιξόου.

«Ὁ κ. Πάρκερ πάντοτε μὲν ἰδίᾳ δὲ ἐν τῷ σημερινῷ ἀποχαιρετιστηρίῳ λόγῳ του ἐξεδήλωσεν ἄδολον καὶ μετὰ πεποιθήσεως φιλελληνισμὸν ἀναδειχθεὶς φιλέλλην θερμὸς καὶ Κύπριος τιμῶν τὴν θετὴν πατρίδα του, καὶ ὡς τοιοῦτον προπέμπομεν αὐτὸν μετὰ λύπης μὲν ὅτι στερούμεθα τῆς εὐγενοῦς παρουσίας του ἐν μέσῳ ἡμῶν μετὰ χαρᾶς δὲ ὅτι ἡ μεγάλη Πατρὶς του τῷ ἐνεπιστεύθη ὑψηλότερα καθήκοντα, ἅτινα ὁλοψύχως εὐχόμεθα ὅπως ἐκτελέσῃ ἐπ' ἀγαθῷ τῶν ὑπηκόων τῆς Α. Μ. τοῦ Ἐδουάρδου καὶ πρὸς τιμὴν τοῦ ἐνδόξου Βρεττανικοῦ λαοῦ. Προπίνομεν ὑπὲρ τῆς σταθερᾶς ὑγείας καὶ εὐημερίας αὐτοῦ καὶ τῆς ἀξιοτίμου οἰκογενείας του.»

ΑΛΛΟ ΤΙΜΗΤΙΚΟΝ ΔΕΙΠΝΟΝ

Τῇ ἑσπέρᾳ τῆς π. Τετάρτης ἅπαντες οἱ ἐν Λευκωσίᾳ Κυβερνητικοὶ λειτουργοὶ παρεκάθησαν εἰς τιμητικὸν δεῖπνον ὑπὲρ τοῦ κ. Πάρκερ ἐν τῇ Ἀγγλικῇ Λέσχῃ διεξαχθὲν μετὰ πολλῆς φιλοφροσύνης καὶ ζωηρῶν ἐκδηλώσεων ἐκτιμήσεως καὶ ἀγάπης πρὸς αὐτόν

ΓΑΛΛΙΚΗ ΚΡΙΤΙΚΗ ΠΕΡΙ ΤΗΣ "ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΜΟΥΣΗΣ" ΤΟΥ Κου Ι. ΠΕΡΔΙΟΥ

Ἐν εἰδικῷ γαλλικῷ περιοδικῷ «Luth Français» (Γαλλικὴ βάρβιτος) ὁ παρ' ἡμῖν Γάλλος καθηγητὴς καὶ δόκιμος, ὡς φαίνεται, ποιητὴς κ. Ρενὲ Δελαπόρτ κρίνων τὸ ἄρτι ἐκδοθὲν τεῦχος ποιημάτων τοῦ κ. Ἰ. Περδίου ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «**Κυπριακὴ Μοῦσα**» μετὰ γενικὸν προοίμιον περὶ τῆς νεωτέρας Ἑλληνικῆς ποιήσεως ἐπάγεται τὰς ἑπομένας κρίσεις:

«*Ὁ κ. Ι. Περδίος κατεπάχθη ἐν τῇ Πλειάδι τῶν ἱκανοτήτων τῆς νέας Ἑλλάδος καὶ ἔσται ἡ δόξα τῆς Κύπρου τῆς αὔριον. Ἀνήκει εἰς τὴν νέαν σχολὴν καὶ ψάλλει τὴν Κύπρον μετὰ πάθους. Τὰ ποιήματά του ἐμφανισθέντα σποραδι-*

κῶς εἰς ἁπάσας τὰς κυπριακὰς ἐφημερίδας συνελέγησαν ὑπὸ τοῦ «Luth Français» *εἰς τεῦχος ὅπερ ἐνεφανίσθη ὑπὸ τὸν τίτλον «Κυπριακὴ μοῦσα». Περιλαμβάνει οὐ μόνον Ἑλληνικὰ ἀλλὰ προσέτι καὶ Γαλλικὰ ποιήματα.*

Ὁ Ἰωάννης Περδίος εἶναι νέος δραστήριος καὶ πλήρης τοῦ λόγου τοῦ διδασκάλου Σολωμοῦ.

«Κλεῖσον ἐντὸς τοῦ στήθους σοῦ τὴν ψυχὴν τῆς Ἑλλάδος καὶ θὰ αἰσθανθῇς σπαῖρον ἐντός σου πᾶν μεγαλεῖον», καὶ ἂν ἐν τῷ βιβλίῳ του αἰσθάνεταί τις ὅτι ὁ ποιητὴς τὰς σπουδάς του διήνυσεν ἐν τῇ Ἑσπερίᾳ βλέπει ὅτι ὁ εὐρωπαϊσμός του συζεύγνυται μετὰ βαθέος αἰσθήματος τῆς φυλῆς καὶ τοῦ ἐδάφους.

«Διακρίνει ἐξ αὐτοῦ καὶ ἐκδηλοῖ τὴν προσωπικότητά του.

«Αὕτη ἀποκαλύπτει αὐτὸν ἕνα τῶν σπανίων ἐσωτερικῶν ποιητῶν τῆς συγχρόνου Ἑλλάδος· οὐδένα μιμεῖται καὶ συμβουλεύεται μόνον τὰ αἰσθήματά του. Ἅτινα εἶναι τὰ τῶν εὐγενῶν ἰδεῶν καὶ τῶν ὡραίων παρορμάτων. Ἐὰν προσηλοῦται ὁλιγώτερον εἰς τὴν φύσιν τῆς γενετείου του χώρας, ἀποβαίνει εὔγλωττος δαάκις πρόκειται νὰ ψάλῃ τὰ αἰσθήματα ἡρωϊκοῦ πάθους ἐξ οὗ οἱ ἥρωες τῆς Κύπρου ἠρύσθησαν τὴν δόξαν αὐτῶν, καὶ νὰ ψάλῃ τὴν προσφιλῆ ἀλλ' ὑπόδουλον ταύτην χώραν:

O belle Ile hellénique,
ô ma Chypre adorable,
Nymphe qu' aimaient Vénus,
Zénon, Evagoras,
Qui donc est ce cruel,
ce voleur exécrable
Qui vola tous tes biens
en enchaînant tes bras?

Jadis, la Liberté
parcourant tes montagnes
Contemplait tes forêts
de cèdres, de cyprès
Et tes riants jardins
et tes vastes campagnes
Et tes bords adorés!

Alors ton auréole
entourait tes rivages
Et comme un phare immense
éclairait l' Orient
Qui tournait ses beaux yeux
vers tes chastes bocages
Où les Nymphes jouaient
et dansaient en riant!

. . . . . .

«Ἐὰν ἐγνώριζον ζῶσαν γλῶσσαν ἀρκετὰ καλὰ ὅπως γράφω στίχους ὡς αὐτούς, θὰ ἤμην εὐχαριστημένος. Ὁ κ. Περδίος δὲν δύναται οὐδὲ πρέπει νὰ κριθῇ εἰμὴ ἐκ τῶν γαλλικῶν μόνον στίχων. Λυποῦμαι ὅτι δὲν γνωρίζω ἱκανῶς τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν καὶ προσοδίαν ἵνα ἐκφράσω τὸ αἴσθημά μου περὶ τῆς μορφῆς.

«Ἐξετίμησα ἐντοῦθα πολὺ ἀτελῶς τὰ προτερήματα τοῦ κ. Ἰωάννου Περδίου.

Δι' μοι συγχωρήσῃ!

RENÉ DELAPORTE

ΟΙΚΤΡΑ ΠΛΑΝΗ

Ὅσοι ἐκ τοῦ χρηστοῦ συνειδότος ἐπίστευον ὅτι ὁ Σύριος Γελωτοποιὸς εἶχε καὶ μικρὰν ἀξίαν ἀγνοοῦντες τὸ παρελθόν του ἢ ἀγνοήσαντες αὐτὸ καὶ λεληθότως ἐπείσθησαν ὅτι ἠδύνατο οὗτος νὰ πράξῃ τι ὑπὲρ τοῦ τόπου, ἐνῷ ἐμερίμνα μόνον πρὸς ἐξασφάλισιν τοῦ ἄρτου, ὃν εἶχεν ἀπολέσει οὐχὶ βεβαίως εἰς φιλανθρωπικὰς γενναιοδωρίας, μεγάλως θὰ ἐκπλήττωνται σήμερον ἐπὶ τῇ οἰκτρᾷ πλάνῃ των διὰ τὴν πνευματικὴν τοῦ ἀνθρώπου γυμνότητα καὶ τὴν παχυλοτάτην ἀμάθειαν.

Μέχρι τοῦδε ἐκρύπτετο ὑπὸ διάφορα φιλοδώρημα καὶ ὄπισθεν ἀνθρώπων ἢ παφλαζόντων ἢ ὑπ' ἀνάγκης ἀναλαμβανόντων τὴν εὐθύνην τῶν παντοίων μωρῶν ὅπως παρετάσσοντο εἰς τὸν «Κύπριον», εἰς τὴν «Ἕνωσιν», εἰς τὴν «Χριστιανικὴν Ἀλήθειαν» τοῦ Κολεσίου καὶ εἴ που ἔλλοθι. Οἱ ἀναγινώσκοντες σήμερον τὴν ἀπατρίν «Πατρίδα» ἀναμιμνήσκονται τῶν ἐφημερίδων ἐκείνων, διότι, ἐπαναλαμβάνονται αἱ αὐταὶ μωρίαι μὲ τὴν αὐτὴν ἀγραμματοσύνην. Ὅστις ἔχει τὴν ὑπομονὴν μάλιστα νὰ ἀναγινώσκῃ τὸ κύριον ἐκεῖνο ἄρθρον χωρὶ νὰ ἐμέσῃ, καταλαμβάνεται ὑπὸ καταπλήξεως πῶς ἄνθρωπος τόσον ἀμαθὴς ἠδυνήθη νὰ ἐξαπατήσῃ τὸ Κυπρ. Κοινὸν κατώτερος ὢν καὶ τοῦ κοινοτέρου πολίτου. Ἔχει δίκαιον νὰ ὑβρίζῃ τὸν Κυπριακὸν λαὸν καὶ νὰ τὸν συκοφαντῇ ὡς ἀμαθῆ, ταραξίαν, ἄγροικον, σκληρόν, κακοποιὸν καὶ δεόμενον δρακοντείων νόμων ἵνα σωφρονισθῇ. Ἔπρεπε λοιπὸν ὁ υἱὸς τοῦ Πότονου, ὁ καταναλώσας τὰ ἔτη τῆς νεότητος καὶ τῆς ἀνδρικῆς ἡλικίας του ἐκεῖ ὅπου πλεῖστοι γνωρίζουσιν ἐν Κύπρῳ καὶ δαπανήσας ὅσα εἶχε καὶ δὲν εἶχε. νὰ ἀναλάβῃ τὴν ἠθικοποίησιν τῶν Κυπρίων, καὶ μετὰ θρασύτητος γελωτοποιοῦ νὰ γράφῃ ὅτι δικαίως ἔπαθεν ὅσα ἔπαθεν ὁ λαὸς οὗτος φορολογούμενο, μαστιζόμενος, καταπιεζόμενος.

Ὁ Κυπριακὸς λαὸς παριστάνετο λοιπὸν ὡς τοιοῦτος ὑπ' αὐτοῦ πρὸς τὴν ξένην Κυβέρνησιν, ἥτις διὰ τοῦτο καὶ μετεχειρίζετο αὐτὸν σκληρότερον καὶ τραχύτερον ἢ τοὺς φελλάχους καὶ τοὺς Ἰνδούς. Ὁμολογοῦμεν ὅτι μέχρι τινος ἡ Κυβέρνησις εἶχε δίκαιον ν' ἀπατᾶται ἔχουσα ἐνώπιόν της ὡς ἀντιπρόσωπον τῆς νήσου ἕνα.....αὐτόχρημα Σύριον γελωτοποιόν.

Ἀρκεῖ πλέον ἡ τραγικὴ κωμῳδία ἥτις διήρκεσε τῳόντι πολὺ εἰς βάρος καὶ ἐπὶ βλάβῃ τοῦ λαοῦ τούτου. Πρέπει ὁ γελωτοποιὸς ν' ἀποβάλῃ τὸ τραγικὸν προσωπεῖον καὶ περιβαλλόμενος τὸν λευκὸν χιτῶνα Παλιάτσου καὶ πασπαλιζόμενος νὰ προκαλῇ τοῦ λοιποῦ τὸν γέλωτα καὶ τὸν οἶκτον.

Θὰ ἐντρέπωνται βεβαίως ὅσοι ἐπλανήθησαν, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ καὶ τὸ ἄλλο κοινὸν θὰ γένωνται προσεκτικώτεροι τοῦ λοιποῦ μὴ πλανηθῶσι παρ' ἄλλου. Διῆλθεν ἡ νῆσος περίοδον μεταβατικὴν καθ' ἣν καὶ γελωτοποιοὶ ἠδύναντο νὰ ἐξαπατήσωσι τὸ ἀδαὲς κοινὸν παρουσιαζόμενοι ὡς σπουδαῖοι· ἡ περίοδος ἐκείνη παρῆλθεν εὐτυχῶς, καὶ ἐφεξῆς, μόνον τὸν οἶκτον τὸν γέλωτα πρέπει νὰ προξενῶσιν.

ΜΙΚΡΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΤΗΝ Α. Μ. ΤΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΝ **Κύριον Φώτιον** ἐνθουσιωδῶς ὑπεδέξατο τῷ π. Σαββάτῳ προϋπαντήσασα πανδημεὶ ἡ κωμόπολις Ἄσσα. Τοῦ πλήθους προεπορεύοντο οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ μαθηταὶ πάντες σημαιοφοροῦντες προελθόντες πολὺ ἔξωθι τῆς κωμοπόλεως, ὅπου ὁ διδάσκαλος κ. Μιχ. χ'' Λοΐζου προσεφώνησε τὴν Α. Μακαριότητα διερμηνεύσας τὸν βαθύτατον πρὸς Αὐτὴν σεβασμὸν καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην τοῦ Ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ τῆς νήσου ἐφ' οἷς ἐμόχθησε καὶ μοχθεῖ ἔτι ὑπὲρ τῆς ἀνορθώσεως τῆς Κυπριακῆς Ἐκκλησίας, διεβεβαίωσε δὲ τὴν Α. Μακαριότητα περὶ τῆς πλήρους ἐμπιστοσύνης δι' ἣς περιβάλλει αὐτὸν ἡ νῆσος ἐν ταῖς ἐνεργείαις καὶ ἀποφάσεσιν Αὐτῆς πρὸς τοῦτο. Ἡ Α. Μακαριότης ηὐχαρίστησε τὸν προσαγορεύσαντα καὶ τὴν Κοινότητα διὰ τὰ ἐκδηλούμενα πατριωτικὰ καὶ εὐσεβῆ αἰσθήματα καὶ διεβεβαίωσεν ὅτι τῇ βοηθείᾳ τοῦ Θεοῦ καὶ τῇ συναρωγῇ τοῦ εὐσεβοῦς Κυπριακοῦ λαοῦ θὰ δυνηθῇ ν' ἀγάγῃ εἰς πέρας ἄξιον τὸ ἔργον Αὐτῆς.

Σύμπασα ἡ κωμόπολις περιβαλοῦσα τὴν Α. Μακαριότητα μετὰ στοργῆς υἱικῆς συνώδευσεν εἰς τὸν Ι. Ναὸν ὅπου ἐτέλεσε τὸν ἑσπερινόν.

Ἡ Ἄσσα τῇ ἐπιούσῃ ἦγε λαμπρὰν πανήγυριν διότι συνέρρευσαν ἐκεῖ ἐκ Λίσσης καὶ Βατυλῆς πολυπληθεῖς προσκυνηταὶ προθυμούμενοι ὅπως ἐνωτισθῶσι τοῦ θείου κηρύγματος καὶ τύχωσι τῆς εὐλογίας τοῦ λαοφιλοῦς καθ' ἅπασαν τὴν νῆσον Πατριάρχου. Ἡ προπομπὴ τῆς Α. Μακαριότητος ἐγένετο πανηγυρικωτέρα τῆς προϋπαντήσεως, διότι οἱ εὐσεβεῖς κάτοικοι καὶ οἱ ἄλλοι προσκυνηταὶ συνῃσθάνθησαν τὴν ὑπέροχον ἐπιβλητικότητα τὴν Ἐκκλησιαστικὴν μεγαλοπρέπειαν καὶ τὴν κατανυκτικὴν καὶ ἐνθουσιαστιπὴν δεινότητα τοῦ κηρύγματος τῆς Α. Μακαριότητος.

***

Ὁ ΚΑΙΡΟΣ καὶ τῇ ἑβδομάδι ταύτῃ ἐγένετο προσφορώτατος εἰς τὴν γεωργίαν καὶ τὴν κτηνοτροφίαν· βροχαὶ συνεχεῖς καὶ ραγδαῖαι γενικαὶ δὲ καθ' ἅπασαν τὴν νῆσον ἤρδευσαν ὀαψιλῶς τὴν γῆν, ἐξακολουθεῖ δὲ ὁ αὐτὸς καὶ σήμερον. Ἡ ἐδραίωσις τῆς ἐλπίδος τῶν γεωργῶν ἐπὶ τὴν εὐμένειαν τοῦ οὐρανοῦ ἐξεδηλώθη διὰ τῆς ἐκπτώσεως τῶν τιμῶν τῶν γεννημάτων καὶ τοῦ κρέατος.

***

Ὁ Κος ΠΑΡΚΕΡ ἀνεχώρησεν χθὲς οἰκογενειακῶς διὰ τοῦ συμβατικοῦ ἀτμοπλοίου μεταβαίνων εἰς τὴν ἐν τοῖς Δυτικαῖς Ἰνδίαις νέαν θέσιν του συνοδευόμενος ὑπὸ τῶν εἰλικρινεστάτων εὐχῶν ἁπάντων τῶν Κυπρίων Ἑλλήνων.

***

ΕΙΣ ΚΑΙΡΟΝ ἀνεχώρησεν ὁ ἄρτι ἐξ Ἑσπερίας ἀφικόμενος ἰατρὸς κ. **Χριστοδ. Ι. Χριστοφίδης** ὅπου θὰ ἐξασκήσῃ τὸ φιλάνθρωπον ἐπάγγελμά του. Εὐχόμεθα αὐτῷ πλήρη εὐδοκίμησιν.

***

Ἡ ΕΠΑΡΧ. ΕΚΠΑΙΔΕΤΙΚΗ Ἐπιτροπεία Λευκωσίας ἐκλεγεῖσα παμψηφεὶ τῇ π. Δευτέρᾳ ἀπετελέσθη ἐκ τῶν κ. κ. Ἀχ. Κυριακίδου, Β. Σερτοίου, Δημ. Σεβέρη Δικηγόρων καὶ τοῦ ἰατροῦ κ. Ν. Δέρβη.

***

ΓΑΜΟΙ. Τῇ π. Κυριακῇ ἠυλογήθησαν οἱ γάμοι ἐν Κοντεμένῳ τοῦ ἐγκρίτου μέλους τῆς κοινότητος κ. Βασιλείου Κυπριανοῦ καὶ τῆς διὰ πολλῶν πεπροικισμένης ἀρετῶν δεσποσύνης Ἑλένης Σταύρου προκρίτου τῆς αὐτῆς κοινότητος. ὑπὸ τὰς θερμὰς εὐχὰς σύμπαντος τοῦ χωρίου καὶ πολυπληθῶν φίλων καὶ συγγενῶν ἐκ τῶν περιχώρων.

Ἐν Λευκωσίᾳ ἠυλογήθησαν οἱ γάμοι τοῦ καθεκλοποιοῦ κ. Κύρου Ἐλευθεριάδου μετὰ τῆς καλλίστης Δεσποσύνης Ἑλένης Νικολάου ὑπὸ τὰς εὐχὰς πολυαριθμῶν φίλων καὶ συγγενῶν. Εἰς τοὺς εὐτυχεῖς νεονύμφους εὐχόμεθα τὰ βέλτιστα.

***

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ. Ἐν Πορτ-Σαΐδ τῇ προπαρελθούσῃ Κυριακῇ ὁ ἀξιόλογος νέος καὶ γνωστότατος ἔμπορος καὶ ἰδιοκτήτης κ. Elias Abou Hamad ἐμνηστεύσατο τὴν καλλίστην Δεσποινίδα Βικτωρίαν Κ. Ἐπαινετοῦ τῆς γνωστῆς Κυπρίας οἰκογενείας.

Ἐν Καϊμακλῇ ἠυλογήθησαν τῇ π. Κυριακῇ ἐν εὐρεῖ κύκλῳ συγγενῶν καὶ φίλων οἱ ἀραβῶνες, τοῦ χρηστοῦ παρ' ἡμῖν νέου κ. Γεωργίου Παπαχαλίδου μετὰ τῆς σεμνῆς καὶ περικαλλοῦς Δεσποινίδος Ἑλένης χ'' Ἰωάννου.

Πρὸς τοὺς μνηστευθέντας εὐχόμεθα τοὺς ἀραβῶνας ἀραγεῖς καὶ φαιδροὺς, ταχεῖαν δὲ καὶ αἰσίαν τὴν στέψιν αὐτῶν.

***

ΕΠΑΝΟΡΘΩΣΙΣ. Χάριν τῶν ἐνδιαφερομένων συμπληροῦμεν ἐλλιπῶς δημοσιευθεῖσαν ἐν τῷ π. φύλλῳ πληροφορίαν. Ἐν Κάιρῳ ἐξελέγη διαχειριστὴς καὶ ἀμίας τοῦ ἐν Πέρᾳ Ἀναγνωστηρίου «Ἀθήναιον» ὁ κ. Δημ. Χ. Κοντὸς, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ δὲ ὁ κ. Κων. Συμεωνίδης.

***

ΦΙΛΟΞΕΝΙΑΣ ΑΠΟΔΟΣΙΣ. Ὁ καλὸς διδάσκαλος Ἄσσας ἐπὶ 4 ἡμέρας ἐφιλοξένησεν ἐν τῷ οἴκῳ του τὸν Ἀγ. Ἀγχιάλου καὶ τοὺς παρακολουθήσαντας αὐτῷ ἐκ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς. Τῇ προπαρελθούσῃ Παρασκευῇ ὁ διδάσκαλος οὗτος ἦλθεν εἰς Λευκωσίαν· μετ' ἄλλων συγχωρητῶν ἵνα παρακαλέσωσι τὸν Μακαριώτατον Πατριάρχην κ. Φώτιον ἐκ μέρους τῆς Κοινότητος καὶ ἐδέησε νὰ διανυκτερεύσῃ ἐν Λευκωσίᾳ. ἐζήτησε δὲ κατάλυμα ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ. ὅτερ ἠρνήθησαν αὐτῷ ὁ Ἀγ. Ἀρχιμανδρίτης καὶ ὁ ἱεροδιάκονος Ἰωσήφ.

Ὁ ἱεροδιάκονος οὗτος ἐν τούτοις ἐφιλοξενήθη παρὰ τοῦ διδασκάλου 4 ἡμέρας καὶ εἰσέπραξεν ἐν ἀγνοίᾳ βεβαίως τοῦ Ἀγ. Ἀγχιάλου 10 σελ. παρὰ τῆς Ἐκκλησίας Ἀγ. Γεωργίου, ἓν σελλίνιον δι' ἕκαστον μνημόσυνον ὡς καὶ ἀπὸ γάμους. Θρονικὰ ὅμως καίτοι ἐζήτησε ἐπιμόνως δὲν κατώρθωσε νὰ λάβῃ.

***

Η ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΗ γραμμὴ Λευκωσίας—Μόρφου παρεσυρθη κατὰ τὸν χείμαρρον Ὀβγὸν ἐπὶ ἔκτασιν τοσαύτην, ὥστε θὰ διαρκέσῃ ἡ ἐπισκευὴ ἐπὶ ἡμέρας ἱκανὰς, ἀργούσης τῆς κινήσεως ἐπ' αὐτῆς.

Ἐβλάβη ὡσαύτως καὶ ἡ γραμμὴ Λευκωσίας— Ἀμμοχώστου μεταξὺ Γενάγρων καὶ Ἀγκαστίνας ἐπὶ ἔκτασιν ἑνὸς καὶ ἡμίσεος μιλίου. Οἱ ἐπιβάται μεταφερόμενοι εἰς τὰ δύο ἑκατέρωθεν ἄκρα μεταβαίνωσι πεζῇ εἰς τὴν ἑτέραν ἀμαξοστοιχίαν.

***

ΤΟΥ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΥ τὴν χωλαίνουσαν ὑπηρεσίαν κατέστησε δυσχερεστέραν καὶ ἡ ἔκδοσις τῆς «Πατρίδος» τῆς ὁποίας κατὰ δέματα ἐπιστρέφονται τὰ φύλλα διὰ λόγους τῆς ἑβδομάδος. «Ἐπιστρέφεται», «Ἀπαράδεκτον», «Ἐν μᾷ χρειάζεται», «Ἐπεστρέψαμεν τὸ δύο ὁραῖον», «Ἐν πληρώνουμεν» καὶ ἄλλαι τοιαῦται, ἐπιγραφαὶ φέρονται ἐπὶ τῶν ἐπιστρεφομένων φύλλων ὡς ἀρνήσεις εἰς πάσας τὰς διατονικὰς βαθμίδας.

"ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ,,

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟΝ

Ἅπαξ τοῦ μηνὸς ἐκδιδόμενον

ὑπὸ

Χ. ΜΑΡΑΘΕΥΤΗ

Πτυχιούχου Παιδαγωγοῦ

Ἐξεδόθη τὸ τεῦχος τοῦ **Ὀκτωβρίου**

ΛΑΧΕΙΟΝ
ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ

ΚΕΡΔΗ ΕΝ ΚΥΠΡΩ

Κατὰ τὴν τελευταίαν κλήρωσιν ἐλαγον ἐκ τῶν ἐν Κύπρῳ διατεθέντων γραμματίων οἱ ἑπόμενοι ἀριθμοὶ κερδαίνοντες ἀνὰ 100 δραχ.

168290, 168596, 168955, 169, 945, 477204, 477683, 478215.

ΤΑ ΠΡΟΣΤΙΜΑ

ΣΥΛΛΟΓΗ ΠΟΙΗΜΑΤΩΝ
Γ. ΣΤΑΥΡΙΔΟΥ

ΧΑΡΙΝ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΑΣ

ΠΡΟΣΤΙΜΟΝ £ 90

Τοσοῦτον ἐπεβλήθη πρόστιμον εἰς διδάσκαλον διατρέφοντα πολυμελῆ καὶ ἀδύνατον οἰκογένειαν πρὸ εἴκοσι μηνῶν ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι ἐξεδόθησαν ὑπ' εὐθύνην του δέκα φύλλα τῆς «**Κυπριακῆς Ἐπιθεωρήσεως**» ἄνευ κανονικῆς ἀδείας, ἥτις εἶχε δοθῇ ἐπὶ τῇ βάσει αἰτήσεως τοῦ ὑπευθύνου παραλιπόντος ἐκ παραδρομῆς νὰ διαλάβῃ καὶ τὸν ὅρον **πολιτικῆς ἐφημερίδος**.

Το Δικαστήριον ἐφήρμοσεν ἀδυσωπήτως τὸν νόμον, τὸ δ' Ἐφετεῖον ἐνώπιον τοῦ ὁποίου ἐξεδικάσθη ἡ ἀπόφασις συνέστησεν ἐπιείκειαν τῷ Μ. Ἁρμοστῇ, ἀλλ' ὁ δικηγόρος τοῦ Σ. ἐμμάτος κ. Λασσέλ, ὡς νομικὸς σύμβουλος, ἀπεφήσατο ὅτι δὲν χωρεῖ ἐπιείκεια ἐν τοιούτῳ ὑποθέσει καὶ ἐπέτραπη μόνον εἰς τὸν κ. Σταυρίδην νὰ καταβάλῃ τὸ βαρύτατον προστίμον κατὰ μηνιαίας δόσεις ἤτοι τὰ 1/4 τοῦ διδασκαλικοῦ μισθοῦ του ἐτησίως.

Ἡ Ἐπαρχία Κυρηνείας ὅλη ὑπεβάλλεν αἰτήσεις ὑπὲρ ἐπιεικείας καὶ χαριτος τῇ Α. Ἐξοχότητι, ἀλλὰ δὲν εἰσηκούσθη καὶ ἡ ἀστυνομία στερεῖ κατὰ μῆνα τὸν ἄρτον ὀκταμελοῦς ἀδυνάτου οἰκογενείας ἵνα παχύνῃ τὸν Κυπριακὸν προϋπολογισμόν. Ἐδόθησαν χάριτες εἰς δολοφόνους, εἰς κλέπτας διὰ ῥήξεων, εἰς πλαστογράφους, εἰς κιβδηλοποιοὺς, εἰς παντοίους κακοποιοὺς, καὶ ἐθεωρήθη ἀσυγχώρητος μία παραδρομὴ. ἐν λάθος καὶ ἀστοργότατα ἡ Κυβέρνησις βυθίζει ἐν τῇ δυστυχίᾳ καὶ ἀπορίᾳ δια τοῦτο ὁλόκληρον οἰκογένειαν.

Ἡ οὕτω σκληρῶς δοκιμαζομένη οἰκογένεια διὰ τοῦ μόνου προστάτου αὐτῆς ποιεῖται ἤδη ἐν τῇ ἀπελπισίᾳ της ἔκκλησιν πρὸς τὴν εὐσπλαγχνίαν καὶ φιλανθρωπίαν τοῦ Κυπριακοῦ Κοινοῦ προσφέρουσα τοὺς στίχους αὐτοῦ εἰς ἀντάλλαγμα τῆς συνδρομῆς του ὅπως σωθῇ ἀπὸ τοῦ νέου Μινωταύρου ὑπὸ μορφὴν χριστιανικῆς καὶ πεπολιτισμένης Κυβερνήσεως. "**Ἥμισυ σελλίνιον** δι' ἕκαστον πολίτην ἢ ἀγρότην κατὰ τοὺς εὐτυχεῖς αὐτοὺς χρόνους εἶναι ποσὸν ἀσήμαντον, σώζει ὅμως ἀπὸ τῆς δυστυχίας ὁλόκληρον οἰκογένειαν.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Ἀνακριβὲς εἶναι τὸ δημοσιευθὲν ἐν τῷ ὑπ' ἀριθμὸν 84 καὶ σελ. 3 φύλλῳ τοῦ «Κυπριακοῦ Φύλακος» ὅτι ἐπετράπη γάμος ἐν Πλατανιστάσῃ βαθμοῦ Γ' ἐξ ἀγχιστείας, διγενείας, καθ' ἣν δηλ. ὁ Εὐστάθιος καὶ Εἰρήνη θυγάτηρ αὐτοῦ ἔλαβον εἰς γάμον δύο ἀδελφὰς τὸν χ'' Σάββαν χ'' Δημήτρη καὶ τὴν ἀδελφήν του.

Τὸ ἀληθὲς εἶναι ὅτι ἡ συγγένεια εἶναι ἑβδόμου βαθμοῦ ἐξ ἀγχιστείας διγενείας, καὶ ὅτι ὁ Εὐστάθιος καὶ ἡ Εἰρήνη θυγάτηρ αὐτοῦ ἔλαβον εἰς γάμον *οὐχὶ δύο ἀδελφὰς ἀλλὰ δύο Β' ἐξαδέλφας*, δηλ. τὸν χ'' Σάββα χ'' Δημήτρη καὶ τὴν Εἰρήνην Παπαϊωάννου κατὰ τὸ κάτωθι σημειούμενον διάγραμμα.

Τῇ 16 Νοεμβρίου 1907.

(Ἐκ τῆς Μητρ. Κυρηνείας.)

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἐκφράζω καὶ δημοσίᾳ τὰς ἀπείρους εὐχαριστίας μου πρὸς τὸν ἀξιότ. ἰατρὸν κ. *Γ. Σταυρίδην* θεραπεύσαντα ἀπὸ ὀξυτάτης νόσου τὴν ἀδελφήν μου Ἀναστασίαν διὰ φιλανθρώπου φροντίδος καὶ ἐπιστημονικῆς ἐπαγρυπνήσεως.

Ἐν Λευκωσίᾳ.
τῇ 14 Νοεμβρίου 1907.

Ὁ εὐγνωμονῶν ἀδελφὸς
Σταῦρος Ἀντωνίου.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Ποιῶ γνωστὸν πρὸς τὴν ἀξιότιμον πελατείαν μου καὶ τὸ ἄλλο ἐνδιαφερόμενον Κοινὸν ὅτι διώρισα πληρεξούσιον ἀντιπρόσωπόν μου διὰ τὸ ἐν Λεύκᾳ κατάστημα μου τὸν ἐκ Πέτρας κ. Γεώργιον Ι. Φυλακτίδην ὅστις θὰ διαχειρίζηται τοῦτο διὰ λογαριασμόν μου καὶ ὑπ' εὐθύνην μου.

Παρακαλῶ, ὅθεν, τὴν ἀξιότιμον πελατείαν μου ἵνα συναλλάσσηται μετὰ τοῦ καταστήματος τούτου μεθ' ἧς καὶ πρότερον ἐμπιστοσύνης.

Ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 12 Νοεμβρ. 07.

Ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ καταστήματος
Ι. Χ. Κουππαρίδης.

ΤΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
ΤΕΧΝΗΤΩΝ ΑΝΘΕΩΝ ΚΑΙ ΣΤΕΦΑΝΩΝ
ΚΑΙ ΠΟΙΚΙΛΩΝ ΛΑΜΠΑΔΩΝ

τοῦ κ. ΚΩΝΣΤ. Σ. ΛΥΜΠΟΙΡΗ μετεκομίσθη ἀπέναντι τοῦ Φαρμακείου «Μέλισσα» τοῦ κ. Σταυρινίδου πλησίον τῆς Κεντρικῆς ὁδοῦ καὶ ἰδιοκτησία τοῦ κ. Λ. Ι. Χριστοφίδου.

ΜΙΣΕΛ ΣΙΜΑΑΝ
ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ

ΕΝ ΤΩ ΞΕΝΩΔΟΧΕΙΩ
«ΩΡΑΙΑ ΕΛΛΑΣ»

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΟΔΟΣ
ΕΚΑΝΤΙ ΑΓΟΡΑΣ ΦΑΝΕΡΩΜΕΝΕΣ

Ὁ ἀπὸ ὀκταετίας ἐξασκῶν τὸ ἐπάγγελμά του δοκιμος οὗτος ὀδοντιατρος ἀνὰ τὴν νῆσον ἐγκαθίσταται ὁριστικῶς ἐν Λευκωσίᾳ καὶ ἀναλαμβάνει τὴν θεραπείαν πάσης παθήσεως τῶν ὀδόντων καὶ τὴν κατασκευὴν καὶ προσαρμογὴν τεχνητῶν ὀδόντων καὶ ὀδοντοτοιχιῶν ὅλων

Ο ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΚΑΙ ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ κ. Π. Λεοντιάδης ἐνχειρίζει ἐν τῇ κλινικῇ του ἀπὸ 8—12 π. μ. καὶ δεχεται ἐπισκέψεις ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ πενθεροῦ του κ. Τουρμούση κατὰ τὴν ἐνορίαν Ἀγ. Κωνσταντίνου ἀπὸ τῆς 2—5 μ. μ.